

הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש
מושב שני

פרוטוקול מס' 402
מישיבת ועדת הכספים
יום רביעי, כ"ח באייר התשפ"ד (05 ביוני 2024), שעה 11:16

סדר היום:

1. בקשה לדיון בנושא תמונת מצב הגרעון והיערכות הממשלה לפריצה משמעותית של יעד הגירעון בניגוד להתחייבות האוצר
2. הצעה לדיון מהיר בנושא: "האינפלציה זינקה לקצב שנתי של 2.8% באפריל – הרבה מעל הצפי"

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
ינון אזולאי
ולדימיר בליאק
נעמה לזימי
חמד עמאר
אורית פרקש הכהן
אליהו רביבו

מוזמנים:

אסף וקסלר	–	אגף התקציבים, משרד האוצר
עו"ד אוריאל שם טוב	–	רפרנט אגף תקציבים, משרד האוצר
צור דותן	–	סטטיסטיקאי אגף חשב"ל, משרד האוצר
טטיאנה סלובודניצקי	–	סגנית לכלכלן הראשי, משרד האוצר
גולן בדיחי	–	אגף תקציבים, צוות מאקרו, משרד האוצר
דניאל פדון	–	רכז רווחה וביטחון לאומי, אגף תקציבים, משרד האוצר
גל ברנס	–	אגף תקציבים, משרד האוצר
עמי צדיק	–	מרכז המחקר והמידע, הכנסת
עו"ד בועז גור	–	מנהל המחלקה הציבורית, פורום ארלוזורוב
אירית טויטו	–	סמנכ"ל בכיר לטכנולוגיה, פורום ההייטק למען ישראל
קרן לוי שלו	–	מנכ"לית נשיאה הייטק

ייעוץ משפטי:

עופרי נודל

מנהל הוועדה:

טמיר כהן

רישום פרלמנטרי:

תמר פוליבוי

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי-דיוקים והשמטות.

1. בקשה לדיון בנושא תמונת מצב הגרעון והיערכות הממשלה לפריצה משמעותית של יעד הגרעון בניגוד להתחייבות האוצרהיו"ר משה גפני:

אני מחדש את הישיבה. אנחנו בבקשה לדיון של חברי כנסת בנושא תמונת מצב הגרעון והיערכות הממשלה לפריצה משמעותית של יעד הגרעון בניגוד להתחייבות האוצר. נעמה לזימי, את הראשונה. כבר קיימנו דיון בנושא הזה. בבקשה, אנחנו פותחים את הדיון הזה. אני מצרף לזה גם הצעה לדיון מהיר בנושא דומה, שהאינפלציה זינקה לקצב שנתי, אבל זה הסעיף השני. בבקשה, נעמה לזימי.

נעמה לזימי (העבודה):

נכון, תודה יו"ר הוועדה. את הדיון שלישי הזה החתמתי יחד עם חברי הוועדה, בגלל שאנחנו מבינים שנתוני הגרעון כבר תקופה – אגב, גם בדיוני התקציב לא בהלימה אל המציאות, גם בתקציב שהוגש, גם בנתונים עד כה, נתוני הגרעון המצטבר עד חודש אפריל הגיעו ל-7%, כשאני מזכירה שנמסר לנו שפריצת הגרעון תהיה על 6.5% בערך.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

6.6%

נעמה לזימי (העבודה):

6.6%, בדיוק.

אני רוצה להזכיר גם שהדיון הקודם היה בגלל שאני טוענת שיש גם 40 מיליארד ש"ח חריגה, שקשורים בקרן מס רכוש ובביטוח לאומי, דיון שלא מוצה בכלל עם פרופ' מומי דהן, שהוא גם יושב-ראש ועדת הכספים של ביטוח לאומי; לצד זה תכנית מאזנת, שכרגע עדיין לא עברה במלואה ומוקפאת; אי קיצוץ בכספים קואליציוניים; התארכות המלחמה וההשלכות התקציביות של התארכות המלחמה; תחזית הצמיחה שהיא לחלוטין לא עדכנית ולא בהלימה; הארכת הוראת השירות, שגם לה יש השלכות משקיות כבדות משקל, גם השלכות היקפיות – נשות חיילי המילואים והשלכות נוספות.

בעצם אין כמעט ספק, שפריצת הגרעון תהיה מעל למספר דו-ספרתי בלי שיש על זה דיונים אינטנסיביים בכנסת גם על איך לייצר מערך איזונים, האם יש מיסים נוספים שיש לעשות, למשל: מיסוי של תאגידים גלובליים, חברות תקשורת גלובליות, או דברים – סתם אני אומרת – מחוץ לקופסה כדי לייצר עוד הכנסות.

היו"ר משה גפני:

מומי דהן פה?

נעמה לזימי (העבודה):

מומי דהן לא הגיע לדיון הזה, הוא לא יכול היה.

שלא לדבר על זה שהתכנית המאזנת לא עברה ככולה, יש כאן ממד חסר אחריות שגם מציב אותנו במקום מאוד בעייתי מול גופים בין לאומיים, מול חברות הדירוג, וכן מעלה לי חשש כבד מאוד על הקיצוצים שיבואו.

כשאנחנו קיבלנו את הנומרטור בתכנית התקציב, אני רואה למשל ששנת 27' היא שנה שבה ממש הולכים לקצץ דרמטית בהשקעה בתשתיות. זאת אומרת ששנת 24', כביכול לא הולכת להיות פריצה, למרות שאנחנו כבר רואים את הפריצה התקציבית; בשנת 27', אני מבינה שאין שום סיכוי שתהיה רכבת בקריית שמונה, נכון? זאת אומרת, השקעה בתשתיות וצמצום פערים בצפון לא הולך להיות כאן, כי לפי הצפי הזה, המדינה הולכת לקצץ בשירותים החברתיים האזרחיים ובתשתיות בצורה אנושה נוכח העלייה המחייבת בהרחבה תקציבית בהשקעה בתשתיות, נוכח המציאות של השיקום ונוכח החובה לייצר מערך איזונים שייתן פה גם צמיחה וצמצום פערים.

אני מאוד מאוד מוטרדת מהסרת אחריות המדינה על השירותים החברתיים ועל השקעה בתשתיות אל מול פריצת הגירעון וסדרי העדיפויות המאוד מאוד לקויים, וגם יש לומר אל מול החידלון של ההתנהלות בנושא הזה בכל פרמטר. אני באמת אומרת לכם, אתם שומרי הסף: אתם נאלמים פעם אחר פעם, הקול שלכם חלש מדי. יש לנו הרבה מחלוקות לא פעם על איך לעשות או מה לעשות, אידיאולוגיות, אבל במקומות האלה, אני קוראת לכם לדבר ולהגיד מה כן צריך לעשות.

הנתונים כפי שהם מוצגים עד כה הם מטרידים. ישראל הולכת לחטוף כלכלית ובהשקעה באופן קשה מאוד, גם כי אנחנו לא נערכים עכשיו, כי אנחנו לא עושים את המקסימום ולא מייצרים – לא עוד הכנסות ולא את סדרי העדיפויות הנכונים. איפה אתם? תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אני מצטרף לקריאה של נעמה לזימי, איפה אתם?

נעמה לזימי (העבודה):

תודה.

היו"ר משה גפני:

אורית, בבקשה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

תודה רבה. קודם כל תודה רבה על הדיון הזה, תודה לך נעמה גם על הובלת המהלך הזה שאליו הצטרפנו. אני רוצה לשאול, אדוני היושב-ראש, איך נראית ההתנהלות הכלכלית שלנו בזמן מלחמה. יש לנו שר אוצר עם אפס אמינות פיסקלית, וגם הנושא הזה של הגירעון הוא רק דוגמה לכישלון בתפקוד שלו. יש לנו שר אוצר, ואני אחזור על זה בכל דיון - - -

היו"ר משה גפני:

אורית, את יכולה להגיד מה שאת רוצה, אבל לא זה הדיון – בסדר, את הדיון על שר האוצר אפשר לקיים בנפרד.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אפשר לקיים? אני אגיש שליש.

נעמה לזימי (העבודה):

נחתים שליש על שר האוצר.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אני אשמח שהיו"ר ייתן לי לדבר ולא יפריע לי.

היו"ר משה גפני:

אני אתן לך.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

יש לך מנהג בזמן האחרון להפריע לי כל פעם כשאני מדברת, גם אם אתה לא אוהב את הדברים שאני אומרת. תן לי אולי לשכנע אותך, למה זה רלוונטי לדיון, כי גם לגבי עומק הגירעון, היתה התחייבות של שר האוצר. היתה התחייבות של שר האוצר.

היו"ר משה גפני:

בסדר, לא אעיר לך, טוב.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הדיון הוא על העמקת הגירעון במדינת ישראל, כאשר הטענה שלי היא שבאחריותו של שר האוצר לוודא שאנחנו עומדים במסגרת שאליה הוא התחייב, ולא כך עושה שר האוצר של מדינת ישראל. עמד שר האוצר שבוע אחרי הטבח של השבעה באוקטובר ואמר: כשלנו, נכשלנו, נשנה את סדרי העדיפויות, אני ממנה צוות שכל עיסוקו יהיה קיצוץ של 70% מהכספים הקואליציוניים, אני זוכרת את זה, תיעדנו את זה פה. לא קיצוץ של 70% בכספים קואליציוניים ולא כלום, ולמעשה יש לנו כספים קואליציוניים של 10.5 מיליארד שקלים לעומת 13.6, קיצוץ מביך.

אותו דבר בא שר האוצר והתחייב, אם אתה זוכר, על גירעון, דיברו אז על 5.3% בהמלצת גורמי המקצוע, ועכשיו אנחנו מדברים על מעל ל-7%. מישהו שמע את שר האוצר? מישהו שמע את שר האוצר בנושא הזה? אתה תעיין ברשתות שלו, הוא מדבר כל הזמן רק על "רפיח תחילה", "טיפול ביוקר המחיה אחרי רפיח", כל מיני תנאים והתניות, שבינם לבין כלכלה אין שום דבר, אולי ההיפך.

אדוני היושב-ראש, בין לבין, אנחנו רואים התפרצות של התייקרות מחירים בלתי נשלטת, ואין שר אוצר, אין בעל בית. לכן אדוני היושב-ראש, אנחנו מדברים על שיא של כל הזמנים ברווחי הבנקים, עם עודפים של מעל ל-20 מיליארד שקלים.

אם אני יכולה להגיד משפט אחרון לפני הדיון הזה, שלגביו אני ארצה התייחסות גם ממך, שבתו וחזרתי כמה פעמים על זה שאנחנו בוועדה הזאת - - -

היו"ר משה גפני:

אבל את לא רוצה שאני אפריע לך, אז מה את רוצה התייחסות שלי, למה?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

שתתייחס אחרי שאני אסיים.

היו"ר משה גפני:

אני אפילו לא מקשיב, אני לא יכול להעיר הערה? בסדר, הלאה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אני מדברת על הנושאים התקציביים, שלא אושרו בוועדה הזאת, בניגוד לחובה שלנו ושלך כיו"ר הוועדה להתנהג באחריות מול חברות הדירוג, אפילו לא העברנו בוועדה הזאת את תקציב המלחמה המקורי. ממסמכים שפורסמו אתמול עולה, שאנחנו עוד בפער של 7.3 מיליארד שקלים, כי בוועדה הזאת אתה אדוני לא מסיים את הדיון בנושא של מס נסועה, בנושא של פליטת גזי חממה, בנושא של רפורמת דלקנים, בנושא של מיסויים אחרים, בנושא מיסוי הסיגריאות שכל כך הפריע לחברי הליכוד, שסוף סוף מצאו נושא להילחם עליו כדי להגן על מתפקדי הליכוד, על כל מיני יהלומים ברשת ובדיוטי-פרי. את הדברים האלה לא סיימנו לעשות, מכל מיני שיקולים פוליטיים, כי הם בני ערובה בגלל צרכים סקטוריאליים אחרים, כנראה חשובים יותר למגזרים אחרים.

אני חושבת שבסוף הפריצה הזו של הגירעון – אני מודה על כינוס הוועדה בנושא הזה. אני חושבת שאנחנו רגע לפני תהום, רגע לפני תהום.

נעמה לזימי (העבודה):

חד-משמעית.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אני חושבת שהדבר הזה לא מספיק מדובר. אני חושבת שאתה כיו"ר ועדת כספים צריך להשמיע קול צעקה מהכנסת במסגרת התפקיד שלך, והדבר הזה לא נעשה, וכולם עסוקים במה שקורה בגזרות הצבאיות ובצורות האחרות שיש לנו, אבל אנחנו רגע לפני תהום. אני מקווה שהדיון הזה יהיה דיון חשוב מאוד, שיגרום לנו לסייע לממשלה ולשר האוצר שלנו להתעשת. תודה.

אליהו רביבו (הליכוד):

אפשר, אדוני היושב-ראש?

היו"ר משה גפני:

אני כבר אתן לך. מהמציעים היה ולדימיר בליאק.

אליהו רביבו (הליכוד):

אתה תחליט אם בכלל.

היו"ר משה גפני:

ולדימיר, לפני שאתה מדבר אני רק רוצה להעיר הערה אחת. ביקשה ממני נעמה לזימי את הדיון הזה. אני מקיים את הדיון פעם נוספת. היה דיון אחד, היא ביקשה להביא אנשים ואני הסכמתי, והדיון מתקיים גם עכשיו.

נעמה לזימי (העבודה):

הוא היה אז ספציפית על 40 מיליארד; פה אנחנו מדברים על נתוני פריצת הגירעון, שהם עוד בלי קשר ל-40 מיליארד ועל הסוגיות האחרות.

היו"ר משה גפני:

חברת הכנסת לזימי, אני לא מתווכח אתך. אני שמתי את זה, אמרת לי שאת צריכה לזה גם זמן יותר ארוך, אני גם הקציתי לזה זמן יותר ארוך. אני אומר לאורית, יש דברים שאתם דיברתם נגד, ואני עמדתי מול האוצר ולא הבאתי דברים שגורמים נזק לציבור – בסדר גמור, אפשר להטיח בי שאני האשם בכל הדברים האלה. בסדר גמור, אני לא יכול להעיר לך על דברים שאת אומרת? אני לא יכול להעיר לך הערה, בגלל שאז תגידי לי שאני כל הזמן מעיר לך? אני לא אעיר לך.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

לא, אמרת לי שהדברים שאני אומרת לא קשורים לנושא הדיון.

היו"ר משה גפני:

אני האשם בכל הדברים האלה...לא דיברתי בקול רעש גדול. אני לא יודע אם יש מישהו שדיבר בקול רעש גדול יותר ממני, אבל לא חשוב.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

על אי השלמת התקציב? היה לך פה גיבוי מלא להשלים את תקציב המלחמה.

היו"ר משה גפני:

אני לא מבקש ממך ציונים. תודה רבה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

היה פה גיבוי מלא לנושא הזה, ועובדה שהדיונים האלה לא מתקיימים. ועדת הכספים היתה סגורה, מושבתת.

היו"ר משה גפני:

למה את מפריעה לי? אבל למה את מפריעה לי? אני לא מבין, אני לא מפריע לך יותר. עם כל הכבוד, אני איש אופוזיציה, אני מדבר בקול נמוך. מעניין, אני לא יודע אם יש מישהו שדיבר כמוני, אבל זה בסדר, אין לי טענות, הכול בסדר.

חבר הכנסת ולדימיר בליאק, בבקשה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

תודה רבה, אדוני היושב-ראש, אני מברך על הדיון הזה ומוודה גם לנעמה, גם לאורית וגם לך, שאתה מקיים אותו. אני חושב שזה המקום לקיים אותו – בוועדת הכספים, והאמת, אני חייב לומר שאני מאוד מודאג. כולנו מודאגים ממצב המדינה, לפחות היינו אמורים להיות מודאגים, אבל אני גם מודאג לגורל כלכלת ישראל ולגורל המערכת הפיסקלית שלנו.

אני רוצה להזכיר שהאירוע הזה של פריצת הגירעון התחיל ב-2023, כחודש אחרי שאישרנו את התקציב המעודכן, שכמדומני אישרנו את הגירעון על רמה של 3.75, סיימנו את השנה עם 4.2 ודיברנו על הצורך לקצץ בכספים הקואליציוניים ודיברנו על הצורך לסגור לפחות 10 משרדים מיותרים, שזה היה מונע את הפריצה, לפחות, אבל לא הקשבתם לנו, וכך קרה.

דיברנו גם בתקציב החדש ל-2024 על הצורך הזה לקצץ בכספים הקואליציוניים בעת המלחמה ולסגור משרדים מיותרים, ומשרד האוצר הציג פה את התכנית המאזנת כדי להגיע ליעד הגירעון של 6.6, שבעיניי גם זה היה גבוה, אבל אתם הכשלתם את התכנית הזאת מכל מיני טעמים פוליטיים ידועים, הכשלתם אותה.

וכחבר ועדת הכספים, אני מנסה להבין, איך זה אמור לעבוד? בשביל מה אנחנו מצביעים? הצבענו על מסמך תקציב המדינה, ואמרנו בזמן אמת, שהיעד הזה הוא לא מציאותי. אמרנו את זה בזמן אמת בדיונים, שאנחנו נפרוץ את המסגרת הזאת של 6.6, ופרצנו אותה באופן לא מפתיע אחרי ארבעה חודשים – אחרי ארבעה חודשים.

לאן אנחנו נגיע השנה? אני לא שומע את שר האוצר, שהוא לא באירוע הכלכלי בכלל, הבן אדם לא הגיב על הורדת דירוג האשראי. לא הגיב, לא אמר מילה אחת; לא הגיב על פריצת מסגרת הגירעון אחרי ארבעה חודשים, אחרי ארבעה חודשים של השנה. אני באמת רוצה לשמוע, לאיזה מספר אנחנו נגיע השנה? ל-8.5%? לדו-ספרתי? אני גם לא כל כך שומע את הדרג המקצועי של משרד האוצר. פה ושם הם מרימים דגל, וכנראה שר האוצר משתיק אותם. אני לא יודע לאן אנחנו נגיע, ואני לא מבין למה אנחנו מצביעים על התקציב, אם אחרי ארבעה חודשים היעד הזה נפרץ. אנחנו מצביעים על פיקציה, על פיקציה. אתם הצבעתם בעד, על מה חשבתם כשהצבעתם?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

וזה גם לא - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

האם באמת האמנתם שאנחנו נעמוד ביעד הזה? אני באמת רוצה להבין, ואין ספק שאם אנחנו נגיע ל-8.5% או ל-10% - - -

נעמה לזימי (העבודה):

עוד נזפו בנו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

בסדר, התפקיד שלהם לנוף בנו, ואנחנו נוזפים בהם, זה בסדר.

נעמה לזימי (העבודה):

לא, על זה שאמרנו משהו לא נכון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אם אנחנו נגיע לדו-ספרתי, מה ההשלכה מול חברות הדירוג? מה ההשלכה על השירותים החברתיים שהמדינה יכולה לתת? אנחנו ראינו אתמול את הדוח של הכלכלן הראשי על הנומינטור, אני רואה את הזינוק המטאורי בתשלומי הריבית – בסוף זה על חשבון התשתיות ועל חשבון המשרדים - - -

היו"ר משה גפני:

איך אתה מסביר את זה שדירוג האשראי לא יורד?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מה זאת אומרת לא יורד?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מה זאת אומרת? הוא ירד – ירד עם תחזית שלילית.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

שתי סוכנויות מתוך שלוש הורידו עם תחזית שלילית.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

ירד כבר, חיים בסרט.

היו"ר משה גפני:

אתה כלכלן, אתה יודע, אנחנו פחדנו ממצב הרבה יותר גרוע.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל אנחנו בדרך להורדה נוספת.

היו"ר משה גפני:

אנחנו במלחמה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

באף מלחמה לא ירד דירוג האשראי של מדינת ישראל חוץ במלחמה הזו, וזה בגלל חוסר אמון של שיקול הדעת של מקבלי ההחלטות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

למיטב הבנתי, מבחינת הגיוסים אנחנו מגייסים בריביות יותר גבוהות מהדירוג הנוכחי שלנו - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

נכון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

ולדעתי, עלולים לספוג עד סוף השנה הורדת דירוג נוספת, בטח עם שר האוצר הזה. אנחנו בדרך לשם, ואם נגיע ל-9%? ואם נגיע ל-10%? ומה יהיה בשנה הבאה? כבר עכשיו הם מבטיחים לנו 5.2, אבל אי אפשר להאמין בזה, וזה כמובן מתקשר לחוסר היכולת של הממשלה – לנהל את המלחמה כמו שצריך; להגיע להסדרה איפה שצריך; לעצור איפה שצריך; לבצע את העסקה; לעצור בצפון; ולטפל בכל הנושאים, שאתם כממשלה, כקואליציה, לא מטפלים.

האירוע הזה הוא אירוע חמור, וטוב שאנחנו מקיימים את הדיון הזה, ואני באמת מצפה מהדרג המקצועי של משרד האוצר - -

היו"ר משה גפני:

תיכף נעבור אליו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

- - אני יודע שקשה להם, אני יודע שקשה לכם, אבל תתחילו לדבר, כי זו המדינה שלנו וזו הכלכלה שלנו, ואנחנו בדרך – לשום מקום, תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

חבר הכנסת אליהו רביבו, בבקשה.

אליהו רביבו (הליכוד):

שלום אדוני, תודה אדוני היושב-ראש. אני מבקש להצטרף לדברי השבח והברכה ליוזמת הדיון, חברת הכנסת לזימי, דיון חשוב. אני גם מזדהה עם חלק מאוד מאוד גדול של ההתייחסות של חברי ולדימיר בליאק. אדוני היושב-ראש, לגישתי אנחנו קצת מחטיאים את המטרה, כי לתקוף בתוצאה פרסונה מיניסטרילית כזו או אחרת זה שחרור האחריות ודרישת התשובות מגורמי המקצוע המשרדיים במשרד האוצר, שלמעשה מיתרים את העבודה שלנו כאן. יש הבדל בין דיון – איך מגיעים למצב שבו אנחנו ממצים את יעד הגירעון שנחקק בחקיקה ראשית כחוק יסוד.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

מיצינו.

אליהו רביבו (הליכוד):

לא לא ולדימיר, כשרוצים להגדיל יעד גירעון, זה בסדר ונכון שיהיה דיון, שיבחן מה אנחנו עושים כדי לא להזדקק אליו, מה ניתן לעשות ולייעל את המצב התזרימי הפיסקלי של מדינת ישראל בתוך כל הבלגן שבו אנחנו נמצאים, אבל זה שונה מעיקרון המציאות, שבו אנשי האוצר פעם ראשונה כופים עלינו מציאות, שבה הם כבר פורצים את יעד הגירעון ולא פעם ראשונה; ופעם שנייה, כשאנחנו בדיעבד אמורים לאשר משהו שיהיה גם הכשרה בדיעבד, מבלי שיש לנו בקרה כוועדה מפקחת, וגם לאשר קדימה מבלי שאנחנו נהיה שותפים לתהליכים.

אני פונה כאן גם לנציגי האוצר, ואני שואל אותם האם הפרשנות שאני שומע בצד הדיון, שקביעת יעד גירעון לגישתם בפרשנות משפטית היא שזה יעד שהוא לא מחייב מלמטה, אלא ניתן להסתכל עליו גם מלמעלה, זאת אומרת שזה יעד שרוצים להגיע אליו, אבל לא בהכרח מגיעים אליו, לא בהכרח שומרים עליו – זו שאלה ראשונה שלי אליהם.

שאלה שנייה לנציגת הייעוץ המשפטי לוועדה, האם בכלל מדובר במהלך חוקי? האם בכלל מדובר במהלך חוקי? האם בכלל מדובר במהלך חוקי? איך יתכן שאנחנו כוועדה יושבים על המדוכה וקובעים איתם ביחד ומסכמים יעד גירעון, וכשהם פורצים אותו, הם פורצים אותו באופן חד-צדדי? עזבו רגע שהיו תחזיות, עזבו שהיה ברור שהם לא יצליחו לעמוד בו. הם לא מצליחים לעמוד בו, לא כשאתה ב-6.7, שזה 0.1% יותר ממה שסיכמנו. כשאתה

ב-6.5%, תבואו ותגידו: אנחנו נזקקים ליותר, תספרו למה, תראו מה עשיתם כדי שלא נצטרך להגדיל, ננהל על זה דיון ונסכם לאן אנחנו כן מגדילים את זה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

מי זה תבואו? אתה פונה רק לפקידים? לא הבנתי.

אליהו רביבו (הליכוד):

קודם כל, אני פונה לפקידים.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

איפה שר האוצר שידפוק על השולחן בממשלה ויגיד: שרים, אנחנו פה לפני תהום, בוא נחשוב מחדש על כל התקציב.

היו"ר משה גפני:

אבל אורית, הוא באמצע.

אליהו רביבו (הליכוד):

אורית, אני לא משחרר את שר האוצר, אני רק אומר שלבוא ולהטיל את האחריות על פרסונה מיניסטרילית כזו או אחרת, שהוא שר האוצר - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

האחריות היא רק עלינו, האחריות היא רק על נבחרי הציבור, לא על הדרג המקצועי. האחריות עליכם, על הממשלה, אתם אחראים, אתם בסוף אחראים על מה שקורה פה – לא הם, אתם אחראים.

אליהו רביבו (הליכוד):

אבל תרדו רגע לסוף דעתי, אני לא משחרר אותו – אבל אני לא משחרר אותו.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הממשלה בלי אחריות – שר האוצר לא אחראי, שר הכלכלה לא אחראי; הפקידים, הפקידים הם הבעיה...

אליהו רביבו (הליכוד):

תאפשרו לי רגע להשלים את דבריי. ולדימיר, תאפשרו לי.

נעמה לזימי (העבודה):

כשאתם לא מדברים, מאשימים אתכם. תבינו, כשהם עושים מדיניות מסוכנת ואתם שותקים, בסוף אתם גם - - -

אליהו רביבו (הליכוד):

חברים, תאפשרו לי בבקשה להשלים את דבריי ותראו שאין בינינו מחלוקת. אני רק אשלים, אני עומד לסיים את דבריי.

היו"ר משה גפני:

לא, אתה לא עומד לסיים את דברייך. אני מבקש לא להפריע, כל אחד יגיד את דבריו בתור שלו, עם כל הכבוד.

נעמה לזימי (העבודה):

אתה לא חושב שלשר האוצר יש אחריות?

היו"ר משה גפני:

לא זה הנושא עכשיו. הוא ברשות דיבור, לא להפריע לו, כמו שלא להפריע לאף אחד.

נעמה לזימי (העבודה):

בסדר, רק לכם הפקידים יש אחריות...

אליהו רביבו (הליכוד):

מצופה שלפני שמממשים את מלוא הקרדיט שניתן במסגרת יעד הגירעון, מגיעים לכאן ויתכבד ויגיע גם כן שר האוצר ויסביר לנו, מה הוא עשה כדי לא לעבור אותו ולמה צריך להגדיל אותו, וזה לגיטימי שגם אתם תשאלו שאלות שהן שאלות קשות ונוקבות, אבל אני רוצה לדבר על הפרוצדורה ולא על בעל תפקיד כזה או אחר, זה מה שאני מבקש רק להליו, כי נוצרה מציאות שבה אנחנו הפכנו להיות חותמת גומי, גם של האוצר עצמו. הם מסתכלים על זה בשוויון נפש.

נעמה לזימי (העבודה):

כששר האוצר אומר שהוא לא הולך לטפל ביוקר המחיה עד אחרי שלא יסיימו ברפיח?

אליהו רביבו (הליכוד):

נשאל אותו כשהוא יבוא לפה, כשיבקש להגדיל את יעד הגירעון, זה מה שאני אומר.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

למה הוא לא פה? איפה הוא? למה הוא לא פה?

נעמה לזימי (העבודה):

לא לא לא.

אליהו רביבו (הליכוד):

חברים, אבל אין בינינו מחלוקת. תקשיבו, כשהוויכוח הופך להיות פוליטי, אנחנו מפספסים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא, זה לגמרי פוליטי, אנחנו באירוע פוליטי.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל אתה חבר קואליציה, שר האוצר אומר: אני לא מטפל ביוקר המחיה עד שלא מסיימים ברפיח, איזה מן אחראי? דבר כזה זאת הפרת אמונים, זה הזוי.

אליהו רביבו (הליכוד):

ולדימיר, כשגורמי המקצוע - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

היה חבר כנסת, חבר כנסת מצוין, יושב-ראש ועדת הכלכלה, שאמר פעם: אל תיקח אותי לפרוצדורה, נכון?

אליהו רביבו (הליכוד):

כן, איתן כבל.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אל תיקח אותנו לפרוצדורה.

אליהו רביבו (הליכוד):

אתה צודק, ואני אומר: מה שאני בסך הכול מבקש זה שאנחנו כוועדה – עזבו רגע קואליציה, אופוזיציה – לא נשלים עם מציאות שבה האוצר נותן פרשנות לקביעת יעד גירעון, שניתן לבחון אותה מלמעלה ולא מלמטה כהגבלה, כמימוש קרדיט.

נעמה לזימי (העבודה):

אלי, אתם כעסתם עלינו כשאמרנו את זה בדיונים.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

- - - ואתה מדבר על הפקידים? באמת, רביבו.

נעמה לזימי (העבודה):

אנחנו ניסינו לעשות את זה, ואתם הטפתם לנו.

אליהו רביבו (הליכוד):

נעמה, הוויכוח היה האם נכון להגדיל את יעד הגירעון, ומה עושים כדי לא לממש את כולו.

נעמה לזימי (העבודה):

לא, הוויכוח פה היה שיעד הגירעון לא ריאלי, כשאנחנו שואלים מה הם מחוללי הצמיחה ואין תשובות, כשהתוכנית המאזנת לא עוברת, בין היתר בגללך, כן? אתה גם לא העברת חלק מהרפורמות, אז אנחנו יודעים שחלק מהתכנית המאזנת, שאמורים לעמוד - - -

אליהו רביבו (הליכוד):

קודם כל, את אומרת דבר לא נכון.

נעמה לזימי (העבודה):

אתה אמרת: מס דיוטי-פרי – אני לא מעביר אותו, אני טועה?

אליהו רביבו (הליכוד):

בואי תקשיבי.

היו"ר משה גפני:

- - -

אליהו רביבו (הליכוד):

בדיוק, כל התכנית המאזנת - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

זה חלק מהגירעון - - -

נעמה לזימי (העבודה):

אלי, אתה אמרת: צריך לסגור משרדים מיותרים.

אליהו רביבו (הליכוד):

נכון.

נעמה לזימי (העבודה):

אתה אמרת – איפה אתם? איפה אתם?
אמרתי וביטאתי את חילוקי הדעות שלי - - -

נעמה לזימי (העבודה):

אבל הצבעת בעד התקציב הזה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

רק שנבין באיזה אירוע אנחנו – אנחנו הצבענו על מסמך תקציב המדינה. בתקציב המדינה היה יעד הגירעון – 6.6, אם אני לא טועה.

אליהו רביבו (הליכוד):

כשהוא נפרץ באופן חד-צדדי ללא אישור הוועדה, יש פה אירוע.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הוועדה לא השלימה אפילו את האישור של זה.

אליהו רביבו (הליכוד):

הוא לא פוליטי.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא, אתה הצבעת על התקציב, שיעד הגירעון היה מבוסס על התכנית המאזנת, אבל אתם הכשלתם אותה, אז איך הצבעתם על המסמך הזה, כשאין לך את החלק של ההכנסות? איך הצבעתם על זה?

נעמה לזימי (העבודה):

זה עניין של אחריות - - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

זה מה שאמרתי בפתח דבריי, שיו"ר הוועדה גם לא השלים להביא להצבעה את כל הנושאים – פער של 7 מיליארד שקלים עוד לפני הפריצה.

נעמה לזימי (העבודה):

גם אני אמרתי את זה בפתח דבריי, מה חשבתם שיקרה כשהעלמתם כמה מיליארדים? שזה פתאום יתאזן לו מעצמו?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

כל ההתנהלות הכלכלית היא פשוט בזיון אחד גדול, והפקידים אשמים! הפקידים אמרו לכם מה לעשות?

נעמה לזימי (העבודה):

מלכתחילה אין מנועי צמיחה; השקעה בתקציבים סקטוריאליים שלא תורמים לכלכלה; לא פיתחו שום דבר – ואתה רוצה גם שזה יקרה?

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אפשר לסכם את הדיון: יושב-ראש הוועדה אשם, ובזה נסיים את הדיון.

נעמה לזימי (העבודה):

גפני, התקרבות היא לא תכנית עבודה.

היו"ר משה גפני:

לא, עם כל הכבוד, אורית כל הזמן מאשימה אותי.

נעמה לזימי (העבודה):

די, אי אפשר – אי אפשר לבנות על התקרבות כנייר לקמוס לעבודה.

היו"ר משה גפני:

אבל הם מאוד רוצים לקיים דיון. אליהו רביבו מדבר, אתם לא יכולים להפריע לו.

נעמה לזימי (העבודה):

זה דיון, זה דיון.

אליהו רביבו (הליכוד):

אני סיימתי אדוני, אני ביטאתי את ההסתייגות שלי.

נעמה לזימי (העבודה):

ואתם תזכרו שבסוף, כשאתם שותקים, פקידי האוצר, סמוטריץ גם יוצא מהמחדל שהוא מחולל – רק תזכרו גם את זה.

היו"ר משה גפני:

משרד האוצר, אני מבקש לדעת כמה דברים:

אני מבקש לדעת, מי החליט על הנומרטור שפתאום מוציאים אותו? מי החליט? אני רוצה להבין איך המדינה מתנהלת.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אתה אומר, למה אני צריך לדעת? למה שכולם יידעו?

אסף וקסלר:

הנומרטור מפורסם לפי הוראות החוק.

היו"ר משה גפני:

לא, לא שאלתי עכשיו.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

בוא נתלה את מי שפרסם...

נעמה לזימי (העבודה):

מי החליט לא להעביר תכנית מאזנת? מי החליט לא להעביר תכנית מאזנת? אם אפשר גם שאלה נוספת.

היו"ר משה גפני:

לא, אי אפשר כשאני מדבר. אני נתתי לך לדבר ולא הפרעתי לך לדקה.

נעמה לזימי (העבודה):

בכף, הכול בסדר.

היו"ר משה גפני:

אני רוצה להבין, רק תסבירו לי, כשאתם מאשרים את התקציב, אתם מביאים תקציב לממשלה, כמה זמן אתם מנהלים דיון עם השרים, כשאתם שזה יקבל כך וכך תקציב וזה יקבל כך וכך תקציב – כמה זמן אורך הדיון שלכם אצלכם? וכמה זמן אורך הדיון עם השרים? כשאתם מגיעים בסופו של דבר לממשלה, כמה זמן השרים התכוננו, אלה שהם הממשלה, שהם מוציאים והם מביאים את ההכנסות והם מביאים את ההוצאות, כמה זמן הדיון שלכם עם השרים האלה?

ואני רוצה לשאול שאלה אחרת, אני יושב-ראש ועדת הכספים, אתם מביאים אישור תקציב, ואני כחבר קואליציה מצביע בעד, אני יכול להבין למה מיד אחרי זה אתם מביאים לפה העברות תקציביות? לא חשבתם עליהן בזמן שהבאתם את התקציב? פתאום אני מקבל רשימה כאורך הגלות של עודפים?

נעמה לזימי (העבודה):

שרוצים אותם למשרדים המיותרים, יש לומר, כן? אני ראיתי מי דורש את העודפים הללו.

היו"ר משה גפני:

אבל למה את מפריעה לי? את יודעת שאני אתבלבל – לכל המשרדים, אין משרד שלא נמצא בתוך הרשימה הזאת, זה לא איזה משרד עלום של – אני יודע, של איזה פוליטרוק, לכל המשרדים אישרתם תקציב, אתם הבאתם אותו. אחרי שתסבירו לוועדה, איך אתם הכנתם את התקציב? עם מי דיברתם בממשלה? כמה זמן דיברתם? כמה זמן דיברתם עם שר הפנים? עם שר התחבורה? עם משרדים חשובים? כמה זמן התקיים דיון איתם?

נעמה לזימי (העבודה):

אבל שר האוצר אמר שזה תקציב מחולל צמיחה, חברתי, טוב.

היו"ר משה גפני:

את לא יכולה להתאפק כשאני מדבר?

נעמה לזימי (העבודה):

קשה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל לדעתי זה לא הדיון.

היו"ר משה גפני:

זה בדיוק הדיון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא לא.

היו"ר משה גפני:

זה בדיוק הדיון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא לא.

היו"ר משה גפני:

בסדר, מה זה משנה?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא, לדעתי.

היו"ר משה גפני:

אין בעיה, אני מכבד את דעתך.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה מנסה לגלגל את האחריות על הדרג המקצועי של משרד האוצר, במקום לקחת אותה.

נעמה לזימי (העבודה):

ויש להם אחריות – יש להם אחריות, כי הם שותקים כשומרי סף; פה יש לכם אחריות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

בסוף האחריות היא שלך.

נעמה לזימי (העבודה):

והתקציב המופקר – זה לא אתם; לשתיקה שלכם בעת הכי קריטית לאומית – יש אחריות.

היו"ר משה גפני:

נעמה, מותר לי להגיד פה את דעתי או לא להגיד אותה?

נעמה לזימי (העבודה):

בהחלט מותר ורצוי.

היו"ר משה גפני:

אני הרבה פעמים יושב, אני משתומם על ההתנהלות הזו, זאת אומרת: מי בסוף הביא לכאן יעד גירעון? מי? מי ישב ועשה - - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

שר האוצר.

נעמה לזימי (העבודה):

כן, שר האוצר. הוא ישב כאן והסביר על יעד הגירעון.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אבל היושב-ראש, אולי אני לא מבינה את השאלה שלך, כי השאלות שלך מפתיעות אותי – אדם כל כך מנוסה כמוד, אולי אני לא מבינה משהו...

נעמה לזימי (העבודה):

גפני, הוא ממש ישב כאן והסביר על זה, אני לא מבינה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

זה לא שר האוצר שקובע את יעד הגירעון, אדוני היושב-ראש? הרי הדרג המקצועי דיבר על 5.3.

היו"ר משה גפני:

אני לא מתייחס אליך.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אתה יכול לא להתייחס אלי, אבל המציאות קורית.

היו"ר משה גפני:

אז אני לא מתייחס אליך, אל תפריעי לי.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

המציאות היא אמת.

היו"ר משה גפני:

אל תפריעי לי.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

המציאות היא אמת. גורמי המקצוע באוצר הציגו לשר האוצר בפרוץ המלחמה שאיפה ל-5.3%.

היו"ר משה גפני:

תדעי שאם תפריעי לי, אני אוציא אותך.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

תוציא אותי.

היו"ר משה גפני:

בסדר, זה מה שיקרה עכשיו.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

5.3% ובסוף יקבע 6.6% עם שר האוצר.

היו"ר משה גפני:

מספיק, אני קורא לך לסדר פעם ראשונה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

לא, אני רוצה להבין את השאלה שלך – אני רוצה להבין את השאלה שלך. אני חושבת שוועדת כספים היא לא עסק פרטי של יו"ר הוועדה, ומותר לי לשאול שאלות קשות, גם אם הן מרגיזות אותך.

היו"ר משה גפני:

שום דבר לא מרגיז אותי, אני רק מבקש שלא תפריעי לי באמצע הדיבורים. כמו שביקשת בשבילך, אני מבקש בשבילי.

איך אתם מכינים את יעד הגירעון, כששר האוצר מגיע לכאן, אחרי שאתם הכנתם לו את יעד הגירעון? תסבירו לי, מה עשיתם עם המשרדים? מי החליט פתאום על נומרטור? אני זוכר שאנחנו העברנו כאן את הנומרטור. אמרתם לנו, ככה הסברתם לחברי הוועדה, שהנומרטור זה לא נושא של חברי הכנסת, זה רק נושא של הממשלה, זה רק נושא של השרים. מי מבין השרים, שהיה אתכם בסוד העניין של הבאת הנומרטור? אמרתם שאנחנו לא, מה אתם מגיעים עכשיו עם נומרטור? איך פתאום צץ העניין הזה? לא דיברתם אתנו, לא דיברתם עם הוועדה, לא דיברתם עם אף אחד – נומרטור.

אני רוצה לדעת, איך מכינים את תקציב המדינה כדי להגיע למסקנה, האם באמת מה שאתם עשיתם, אתם, לפני שר האוצר – לשר האוצר יש לנו טענות אחרות – לפני שהבאתם את זה לשר האוצר, אני רוצה לדעת באגף התקציבים מי הכין את התקציב? מי השרים שישבו אתכם וכמה זמן? אני רוצה לדעת מי עשה את יעד הגירעון? מי אמר לשר האוצר, שיעד הגירעון יהיה סכום כזה וכזה?

נעמה לזימי (העבודה):

מי לא משך בדש מעילו של שר האוצר? אנא תגידו, מי לא משך בדש מעילו?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

רגע, אחרי 33 שנים בכנסת אתה שואל את זה?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הפתעה...

היו"ר משה גפני:

אני שואל את זה היום, ואני מבקש לדעת איך מכינים את התקציב? איך מכינים את יעד הגירעון?

אחרי שהכנתם את התקציב, אחרי שבאתם בלילה לממשלה והצבעתם, ואמרתם שמי שלא מצביע הולך נגד הממשלה, איך הגעתם לפה מיד אחרי ואמרתם: צריכים לעשות שינויים. למה צריכים לעשות שינויים? הכנתם קודם תקציב. למה אחרי מספר ימים או מספר שבועות אתם באים לפה עם רשימה ענקית של עודפים? לא על משרדים – משרדים משמעותיים, כל המשרדים, אין משרד אחד שאתם לא מביאים בקשה להעברה, לעודף, אני שומע עכשיו שגם בוועדת החוץ והביטחון רוצים להביא פתאום; בסדר, על ועדת החוץ והביטחון אני יכול להאמין.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אני יכול למחות על מה שאתה עושה פה? זה ממש לא הדיון – זה ממש לא הדיון.

היו"ר משה גפני:

זה ממש הדיון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה מגלגל את האחריות, שהיא שלכם.

היו"ר משה גפני:

אני לא מגלגל, אני שואל.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

האחריות היא שלך, אתה עשית את זה, אתה ידעת מצוין שזאת פיקציה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אנחנו גם התרענו, התרענו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אתה ידעת את זה, אבל היה לך חשוב לשמור על השמנת שלך. אדוני היושב-ראש, אתה עשית את זה, האחריות היא שלך, הגירעון הוא שלך, הקריסה היא שלך.

היו"ר משה גפני:

בסדר, הציבור יחליט.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זה שלכם, זה לא של הדרג המקצועי, זה של שר האוצר ושל ראשי הקואליציה, ואתה לא תגלגל פה את האחריות על הדרג המקצועי – אני לפחות לא אתן לך לעשות את זה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

נעמה, את זוכרת שקיימנו כאן דיון על האמינות של תחזית ההכנסות? בגלל זה גם תיקנו את החוק, האוצר בא ותיקן את החוק, בגלל שהיה ברור שההכנסות הן לא ריאליות.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש תשובות לשאלות האלה. יש לי עוד שאלות, אני לא אביא את כל השאלות היום, אבל יש לי עוד שאלות. אני בקשר עם אגף התקציבים, אני בקשר עם שר האוצר, אני בקשר עם הגורמים שעוסקים בעניין הכלכלי – קשר, קשר, אני יודע ואני עומד ומשתומם, אני רוצה תשובות, אחרי שנעמה לזימי בצדק העלתה את העניין הזה גם בישיבה הקודמת וגם בנוכחית, איך עשיתם את הנושא הזה, נתתם נתונים על יעד הגירעון, והתברר פה מאנשי מקצוע שהיא הביאה בישיבה הקודמת, שזה בכלל לא היה נכון? היא באה ואמרה, שאתם מדברים על סכום מסוים או על אחוז מסוים, ומתברר שזה בכלל לא נכון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא, אנחנו ידענו בזמן – איך ידעת?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אנחנו ידענו שזה לא מדויק, אנחנו קיימנו דיון על תחזית ההכנסות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

איך ידעתי? כי למדתי ליבה, למדתי ליבה ואני יודע, כן? שאם אתה בונה תקציב שזה 100 בהכנסות, ובהוצאות זה 6.6% יותר, ואם אתה לא ממלא את התכנית המאזנת, אתה לא תעמוד ביעד הגירעון – זה מאוד מאוד פשוט.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל זה הרבה מעבר.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אבל קיימנו דיון על תחזית ההכנסות, אתה זוכר? על האמינות של תחזית ההכנסות.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אני מכבד אותך מאוד, רק שאתה יודע, אלה דברים מצחיקים שאתה אומר עכשיו.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש רק לדעת, איך מכינים תקציב? מי הכין אותו? מי הכין את יעד הגירעון? כמה ניהלתם דיונים עם השרים בממשלה?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

בוא נתפוס את הש"ג, בואו נתפוס את הש"ג – מי הש"ג פה? זה לא יאומן, זה לא יאומן. הוועדה הזאת הולכת מדחי לדחי, תת רמה של דיונים, הכול פוליטיקה היושב-ראש.

נעמה לזימי (העבודה):

הדיון הוא על מה הצפי האמיתי של הגירעון. אני לא רוצה שיענו רק על מה שהיה. אתה לוקח את זה רק למה שהיה - -

היו"ר משה גפני:

אני לא לוקח, אני רוצה להביע את דעתי.

נעמה לזימי (העבודה):

- - ואני רוצה להבין מה האמת, מה אתם מבינים על יעד הגירעון הממשי של המדינה? תודה.

אירית טויטו:

במקרה אני גם הייתי פה בוועדה בינואר, בזמן שדיברנו על נושא התקציב נוכח המלחמה, והתרעתי לגבי ירידת הכנסות המדינה ממיסים.

נעמה לזימי (העבודה):

אני ממש זוכרת את זה.

אירית טויטו:

תודה.

ישראל יקרה לנו, ליתר דיוק ישראל על פי משלחת של ה-OECD הגיעה להיות שיאנית יוקר המחיה בעולם, זאת אומרת: היא לא רק יקרה לנו ללב, היא גם יקרה לנו לחיות בה. הנגיד הציג בכנס בניו-יורק בגירוזלם פוסט השבוע, וציין שיעד האינפלציה של 3% צפוי להיפרץ.

היו"ר משה גפני:

חמד, לא היית בהתחלה – מה שאמרת לי אתמול שאתה רוצה להעלות.

אירית טויטו:

הנגיד ציין שיעד האינפלציה של 3% השנה צפוי להיפרץ כבר בחודשים הקרובים. הוא גם תיאר את נושא ההוצאות הנוספות כתוצאה מהמלחמה כ-253 מיליארד ב-23 עד 25, מתוכם – וחשוב לציין את זה – 35 מיליארד הם אובדן של מיסים כתוצאה מהמלחמה. אני רוצה להזכיר שההייטק אחראי לשליש מהמיסים בישראל, מיסי עבודה, וירידה של 35 מיליארד ללא ספק מגדילה את הגירעון. גם העלייה של פרמיית הסיכון כתוצאה מדירוגי האשראי משפיעה על היכולת שלנו להגדיל את הגירעון ועל העלויות של הגדלת הגירעון הזאת.

אני קוראת לממשלה בעת הזאת בשם פורום ההייטק למען ישראל להקים תכנית – אמינה, אחראית, שבאמת נקיים אותה ושנעמוד ביעדים שלה, גם של גירעון, גם של הוצאות וגם של חוב, ובפרט של יוקר המחיה; ובתכנית הזאת לקחת בחשבון את הנושא של מנועי הצמיחה, בפרט ההייטק, בפרט תעסוקת גברים חרדים, שמצוינת גם על ידי הנגיד כמקום שחייבים לעשות בו שינוי וחייבים לעשות בו פריצת דרך לצורכי ה-GDP של מדינת ישראל. אלה הם דבריי, תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

בועז גור, תציג את עצמך בבקשה.

בועז גור:

אני מפורסם ארלוזורוב, מכון מחקר. גם אני הבנתי שהדיון הזה הוא דיון המשך לדיון שקיימנו במרץ.

היו"ר משה גפני:

יש לו סניפים נוספים, בעיקרון חברת הכנסת נעמה לזימי ביקשה ממני דיון המשך, אבל התווספו דברים נוספים.

נעמה לזימי (העבודה):

פריצת הגירעון.

בועז גור:

החיים עצמם הוסיפו עוד דברים.

אפרופו מה שגם התפרסם ממש בימים האחרונים על הנומרטור ועל תחזיות הצמיחה, אני רוצה לפתוח רגע בשאלה – אם אתם חברי הכנסת הייתם יודעים שהמשמעות של תחזית הצמיחה שפורסמה והנומרטור, והמסקנה שלה היא שלצורך העניין ב-10 השנים הקרובות מדינת ישראל תצטרך לצמצם באופן דרמטי את ההשקעה שלה במערכת החינוך: לצופף כיתות, להקטין קליטה של מורים חדשים, להפסיק בנייה של בתי ספר וגנים – אם היינו יודעים מראש את הדבר הזה היום, שזאת המשמעות של תחזית הצמיחה, הייתם רוצים לקיים על זה דיון? נראה לי שכן, נראה לי שזה אולי ה-דיון.

אבל הבעיה היא שבסופו של דבר מה שאתם מקבלים, ואני אגיד גם אנחנו כאזרחים ניזונים בסופו של דבר מכתבות בתקשורת בימים האחרונים, זה רק התוצאה. אנחנו מקבלים את תחזית הצמיחה המעודכנת, מזה נגזר יעד הגירעון, ואז אנחנו רואים רק את התוצאה. אבל התוצאה הזאת של תחזית הצמיחה, שזאת תוצאה שחווה מה יהיה, היא זו שקובעת איך המדיניות תיראה, כמה כסף נוציא. אגב,

אנחנו גם חוזים כמה הכנסות יהיו לנו, אבל ככה אנחנו קובעים כמה נוציא ועל מה. נוציא על בריאות או לא? נוציא על חינוך או לא? נוציא ונוציא, נוציא, זה לא רק ביטחון.

מה שלא חשוף לכם כחברי כנסת זה איך קובעים את התחזית הזאת, אתם לא יודעים – אגב, אף אחד לא יודע חוץ ממי שקובע אותה.

היו"ר משה גפני:

זה אגב מה ששאלתי, לזה היתה הכוונה.

בועז גור:

כן, מעולם לא מוצגים לחברי הכנסת – לא הנתונים, לא המודל הכלכלי, כלום. הרי יש עוד אלטרנטיבות לאופן בו אפשר לייצר צמיחה.

יכול להיות שאפשר לא להתבסס, נגיד רק על הגדלת הצריכה הפרטית; יכול להיות שאפשר להתבסס גם על הגדלת השקעה ציבורית, זה בערך השיעור השני במבוא למקרו כלכלה לתלמידי כלכלה באוניברסיטה.

אפשר גם, למשל, להבין – מה שגם חברתי אירית אמרה כאן, שהוא חשוב מאוד – שאם הכנסות המדינה כל כך תלויות במגזר אחד של ההייטק, שהוא 10%, הוא לא 80% מהמדינה, 10% עובדים בו בסך הכול, והוא גם חשוף לסיכונים בין לאומיים, הפגיעה במעמד הבין לאומי של ישראל יכולה להשפיע על ההשקעות בהייטק; האם זה הגיוני לשים את כל הביצים בסל אחד? זאת אומרת, לבנות רק על ההכנסות מההייטק? אולי אנחנו צריכים להשקיע בעוד תשתיות? למשל, להשקיע בייצור מקומי? להשקיע בכלכלה המקומית? להשקיע בכלל בתעשייה המקומית? היה כאן לפני זה דיון על החקלאות – להשקיע בחקלאות המקומית? אולי גם זאת דרך לצמוח.

ומה שבעצם קורה זה שאתם מנהלים את הדיון הזה – הלך מכאן חבר הכנסת רביבו – כשהתוצאה נקבעה מראש. אי אפשר לנהל באמת דיון על מדיניות, על איך אנחנו רוצים לצמוח, בלי שאנחנו יודעים מקצועית, איך בכלל הגענו למודל הזה, ואולי יש מודל אחר. כי אגב, בסוף השורה התחתונה מאותם פרסומים בתקשורת היא שהתוצאה של תחזית הצמיחה היא, הפלא ופלא, מה שאני שומע בערך מאז שנולדתי, זה שמה צריך לעשות שנה הבאה? לקצץ – איפה יקצצו? בכל השירותים החברתיים, כרגיל, בכולם, הרי מאיפה יקצצו?

לכן אני אומר, יכול להיות שבסוף המסקנה מהתחזית הזאת, שמדינת ישראל צריכה להיכנס עכשיו – ואגב, זה משהו שאתם צריכים לתת עליו את הדעת – לשנות צנע, קיצוצים דרמטיים בכול, כולנו נחיה עם יותר מיסים ועם פחות שירותים ציבוריים. זה נשמע לי קטסטרופה, בטח ביציאה ממלחמה, אבל יכול להיות שזאת תהיה המסקנה הבלתי נמנעת.

אבל האם יש מסקנה אחרת? האם יכול להיות שאפשר להוביל לצמיחה דרך השקעה ציבורית? זה בכלל נידון באיזשהו פורום? לא. הפורום היחיד שיכול לפקח על עבודת הממשלה הזאת זה ועדת הכספים.

היו"ר משה גפני:

מה אתה מציע?

בועז גור:

אני חושב שאתם צריכים לזמן כאן לוועדת הכספים לדיון ארוך – זה לא דיון של שעה, שעתיים, זה כמו דיון תקציב – אליו מגיעים כל מי שקובעים את המדיניות הכלכלית בישראל: הכלכלן הראשי, ראש אגף תקציבים, מנכ"ל משרד האוצר, מנהל חטיבת המחקר של בנק ישראל, הנגיד אם צריך וכו' וכו', ולשבת איתם ולהבין איך הם קובעים את תחזית הצמיחה ואת הנומרטור. איך זה נקבע, ולראות אם יש דרך אחרת ללכת בה, כי אחרת אנחנו הולכים במסלול ודאי של – מעבר לסיכונים הכלכליים שאנחנו הולכים אליהם – הבשורה לעם ישראל תהיה שאנחנו ביציאה מהמלחמה, אני מקווה שגם נצא ממנה בקרוב, אנחנו פשוט נרסק את כל השירותים הציבוריים, זאת המשמעות. זה מה שאומר קיצוץ של 40 מיליארד או 55, זה כל הזמן גדל, זאת המשמעות.

אני חושב שפה בוועדת הכספים צריך להתקיים הדיון הזה עם כל מי שקובעים את המספרים האלה. זה הדיון הכי חשוב שאפשר לקיים. אגב, זה דיון עם ויכוח, זה דיון שיש בו גם אידיאולוגיות.

יש אנשים שחושבים שהדרך לצמיחה עוברת דרך קיצוץ; יש אנשים שחושבים שהדרך לצמיחה עוברת דרך השקעה. אלה אסכולות שונות, אבל לא הגיוני שלא יהיה דיון בדבר הזה, ואם זה לא הזמן, כשישראל נמצאת במשבר כל כך עמוק, אני באמת לא יודע מתי הזמן.

נעמה לזימי (העבודה):

נכון.

בועז גור:

אני חושב שזאת הזדמנות לעשות את זה ולהחליט על זה, לזמן את כולם.

היו"ר משה גפני:

מה העמדה שלך?

בועז גור:

העמדה שלי, כמובן, היא – אני לא אגיד שהיא הפוכה, אבל אני חושב שבזמן משבר הגישה הכלכלית שאומרת שאתה צריך לקצץ בזמן משבר, היא גישה פשוט לא הוכיחה את עצמה ולא מוכיחה את עצמה ונכשלת פעם אחר פעם ומובילה להגדלת אי השוויון. מדינת ישראל לא יכולה להמשיך לשאת את אי השוויון שהיא נמצאת בו. היא לא יכולה להמשיך להפחית ולצמצם את ההשקעה שלה בשירותים האזרחיים. זה צמצום השקעה שכבר נמשך יותר מ-20 שנה.

מדינת ישראל צריכה ללכת למסלול הפוך, למסלול אחראי – אחראי, ואפשר לעשות את זה בצורה אחראית, אנחנו לא המדינה היחידה בעולם שעושה את זה. מדינה שבאה ועושה כיעד הגדלת הוצאה ציבורית; כן, הגדלת המגזר הציבורי; כן, הגדלת השירותים החברתיים במסלול אחראי – זה לא יקרה מחר בבוקר, צר לי לבשר, אבל אם חסרים עכשיו עשרות אלפי עובדים בכל המערכות החברתיות, הם לא מחכים מחר בתור כדי להיקלט, זה לא יקרה בשנה אחת.

אבל אם אני צריך לבחור בין ללכת ולהמשיך להרעב את השירותים האלה, לקצץ והאגדה הזאת שזה מחלחל מלמעלה, שבסוף זה יגיע עד לאחרון האזרחים ושה יעבוד – לא. אני חושב שמה שעובד זה אם משקיעים בכל האזרחים בצורה אוניברסלית, מצמצמים את אי השוויון – ככה נראית כלכלה בריאה וצומחת.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. אני מסכים עם כל הדברים שלך, באמת, מאה אחוז. תודה רבה.

חמד, אתה רוצה?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לא, בתחילת הדיון הבא.

היו"ר משה גפני:

אוקי.

2. הצעה לדיון מהיר בנושא: "האינפלציה זינקה לקצב שנתי של 2.8% באפריל – הרבה מעל הצפי", של ח"כ ינון אזולאי, ולדימיר בליאק, אורית פרקש הכהן, חנוך דב מלביצקי, יצחק פינדרוס, אחמד טיבי (מס' 226).

היו"ר משה גפני:

לפני שאני מאפשר לכם ומבקש מכם את ההתייחסות, יש גם את ההצעה לדיון מהיר שאתה הובלת, ינון אזולאי, בבקשה. ההצעה לדיון מהיר היא כמעט אותו נושא או בדיוק אותו נושא – האינפלציה זינקה לקצב שנתי של 2.8% באפריל, הרבה מעל הצפוי.

ינון אזולאי (ש"ס):

זה של אורית.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אנחנו ביחד.

ינון אזולאי (ש"ס):

אורית תתחילי את, יש לי עוד דיון.

היו"ר משה גפני:

רשום לי פה ינון אזולאי, ולדימיר בליאק, אורית פרקש.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

כן, אנחנו ביחד.

היו"ר משה גפני:

אורית, בבקשה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זה גם פינדרוס, איפה פינדרוס?

היו"ר משה גפני:

אתה יכול להביא אותו? תעשה לי טובה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

למה שלא ניתן לאגף תקציבים להתחיל להשיב?

היו"ר משה גפני:

כי אני רוצה שיענו על שני הנושאים יחד.

איפה אתה? אני לא הבנתי, משרד האוצר – גם אתה תהיה פה, כי לא יהיה לי על מי לצעוק.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אה, פשוט חיכינו לש"ג? הבנתי.

ינון אזולאי (ש"ס):

קודם כל, גל ברנס היום מביא אתו תקנים במזוודה, אתם תראו את זה. גל, הבאת את התקנים?

היו"ר משה גפני:

מה הוא הולך להביא במזוודה? הוא מתנגד לחוק של החקלאות.

ינון אזולאי (ש"ס):

מי?

היו"ר משה גפני:

הוא.

ינון אזולאי (ש"ס):

מה פתאום? לא יכול להיות, אתה יודע כמה החקלאות קרובה לליבו?

היו"ר משה גפני:

כן, הוא אמר באמת שהוא בעד החקלאים, ולהצביע נגד.

ינון אזולאי (ש"ס):

אתה רואה, אתה רואה...

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אדוני היושב-ראש, אני לא ידעתי שמאחדים את הדיון בשתי הסוגיות.

היו"ר משה גפני:

זה היה בסדר היום.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אין בעיה, ברשותך, אני פשוט אפרט את פרטי הדיון המהיר הזה שאליה הצטרפנו אנחנו ויזמנו אותו חברי הוועדה בנושא הזינוק המדאיג באינפלציה בישראל, הרבה מעבר לצפי. גם פה, כמו בגירעון, אנחנו נמצאים הרבה מעבר לתחזית, ואני פשוט אפרט את הנתונים שעומדים ברקע הפנייה של כולנו.

הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה פרסמה את מדד המחירים לצרכן שעלה בחודש אפריל ב-0.8%, והצפי בשוק היה לעלייה חודשית של 0.5% עד 0.6%. ב-12 החודשים האחרונים, אפריל '24 לעומת אפריל שנה שעברה, עלה מדד המחירים לצרכן בכמעט 3%, וזאת לעומת החודש שעבר. יש כאן עלייה שהיא גבוהה מהציפיות של הניתוח. מדובר כאן, לצערנו, בנתון שהוא לא חד-פעמי. זו הפעם השלישית שהמדדים מכים את התחזיות לרעה, ונראה שהאינפלציה פה ואמורה להתפרץ במלוא עוצמתה.

חשוב לומר, שכמו שאתה יודע, אדוני היושב-ראש, ואתה מדבר על זה הרבה, אתה מאוד מודאג מגובה הריבית בישראל, ואתה מודאג מההשלכות שיש על זה ביחד אתנו בהיבט של המשכנתא ואיך זה בא לידי ביטוי על אוכלוסייה – על הזוגות הצעירים ובכלל על האוכלוסייה שלוקחת הלוואות במדינת ישראל; וכל הזמן הסבירו לנו שזה הכלי העיקרי שיש לבנק ישראל כדי לרסן אינפלציה ולרסן מפני התפרצות של אינפלציה, ובעצם למרות הדבר הזה ולמרות המחיר שאנחנו משלמים על סביבת ריבית גבוהה – נראה שלמרות זאת האינפלציה בישראל היא פה והיא עלולה להתפרץ במלוא עוצמתה.

חלק מהנימוק של הבקשה לדיון הזה היה שהמגמה הזו של האינפלציה, שתחילתה היא אחרי הקורונה בכל העולם, היא שונה לחלוטין מהמגמות בעולם: בעוד שבעולם אנחנו רואים שקצב האינפלציה מתמתן ועליות ריביות שעשו בכל רחבי העולם ולא רק ישראל, גרמו לקצב האינפלציה לרדת – בארצות

הברית, בבריטניה, בגרמניה ובעצם היינו באירוע גלובלי; לצערנו, גם פה ישראל מתנתקת מהעולם, ויש לנו עלייה של אינפלציה כסיפור מקומי בלבד.

אזרחי ישראל – וזה הנימוק לבקשה – משלמים על העלייה בקצב האינפלציה פעמיים: גם בגין התייקרות מחירים, אנחנו כאן בהתפרצות מחירים מטורפת שבצדק אמרת שרוב הדיונים בנושא הזה מתקיימים בוועדת הכלכלה ולא בוועדת הכספים בגלל החלוקה של הנושאים. אנחנו כל פעם מקיימים דיונים על הנושא הזה בזנב שלו מול הבנקים, אבל באמת - -

היו"ר משה גפני:

אבל זה התקנון.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

- - נכון, אני לא באה פה בטענות; אני אומרת שרוב הדיונים בנושא הזה מתקיימים בוועדת הכלכלה, אבל אנחנו בודקים את זה כל פעם מהצד השני מול בנק ישראל, שאנחנו קוראים לו לפה כל הזמן, והוא אומר: אנחנו חייבים לשמור על סביבת ריבית גבוהה, בגלל שאנחנו רוצים למתן את האינפלציה, וגם אמר נגיד בנק ישראל ביושר: אני גם לא רואה ממשלה מתפקדת, שעושה צעדים שעוזרים לי וביחד מסייעים לי מעבר לריבית לשמור על אחריות פיסקלית.

לכן כשאנחנו רואים השתוללות של עליות מחירים – ואתה בעצמך, איך אתה האשמת, אמרת שיש פה כישלון ממשלתי, לדעתי לפני שבועיים בוועדה הזאת והבעת את התסכול שלך, והוא התסכול של כולנו - -

היו"ר משה גפני:

אמרתי את זה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

- - על זה שאין בכלל משילות בנושא הזה. אני יכולה להגיד לך שעליות מחירים בולטות נרשמו בסעיפי התחבורה בישראל, בהלבשה, בתרבות, בדיוור, במזון – בדברים האלה אנחנו רואים עליות, כשסעיף נוסף מדבר אפילו על הערכה בארץ ובחוץ לארץ וכו'. מדד מחירי המזון, שהוא סמל בכל הקשור ליוקר המחיה, עלה. אני חושבת שהדברים מדברים בעד עצמם. אדוני היושב-ראש, אני הייתי שמחה שנפנה לקבל תשובות והסברים מאגף תקציבים. אם שר האוצר לא חושב שזה מספיק חשוב לבוא לפה ובכלל לא מתייחס בשום צורה ואופן לסוגיות כלכליות, אני אשמח שנקבל תשובות מהגורמים המקצועיים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

היינו לא מעט שנים בסביבה של אינפלציה אפסית, עד שזה השתנה אחרי הקורונה. אני זוכר שבממשלה שלנו העברתם עלינו לא מעט ביקורת על הזינוק באינפלציה והזינוק בריביות.

היו"ר משה גפני:

זה נכון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

זה נכון, ובאמת האינפלציה הסתכמה ב-2022, אם אני לא טועה, בסביבות 5%, אבל זה היה חצי מארצות הברית ומאירופה – חצי. לעומת זאת, בממשלה שלכם האינפלציה מזנקת, בניגוד מוחלט – ואורית פה צודקת – למגמה העולמית. נתוני האינפלציה מתמתנים במדינות אחרות, ואצלנו - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

רק שתי מדינות היו לפנינו מבחינת ירידה.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

נכון, מעבר ליעד.

ואני בעיקר רוצה לשאול, גם כאן אגב, אנחנו לא שומעים את שר האוצר, הוא לא מתייחס לאירוע הזה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הוא עכשיו צייץ עוד משהו על הקונספציה בצפון.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

בדיוק, בדיוק.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

הוא עדיין שוקל אם הוא מתפטר או לא...

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

- - - הוא מתכנן כנראה להתיישב בעזה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

כן, הוא עסוק בקונספציה...

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

יוקר המחיה והנושא הקודם של הגירעון כנראה לא לכבודו.

אני בעיקר רוצה לדעת, מה הממשלה מתכננת לעשות כדי למתן את האינפלציה, האם למשל ביטול הסבסוד על הדלק זה נכון או לא. יכול להיות שבזמנים רגילים לא נכון לסבסד רכבים פרטיים, אבל במציאות ובסביבה של אינפלציה גבוהה ובעת מלחמה ובמציאות בה משרד האוצר למעשה מקפיא את רוב הפרויקטים לפיתוח התחבורה הציבורית, זה לא יהיה נכון. ראינו שחמישה חודשים ברציפות, למעט המקרה האחרון, מחיר הדלק עלה.

היו"ר משה גפני:

להעלות מחירי הדלק יש השלכות - - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

חשמל - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אנחנו יודעים שמחיר הדלק זה מחולל משמעותי של יוקר המחיה, ואנחנו לא מעט מדברים על מונופולים בתחום המזון, וזה בעיקר השיח שלי מול שר הכלכלה, שגם הוא פחות באירוע הזה.

אני באמת רוצה לדעת, מה הצעדים שהממשלה מתכוונת לנקוט בהם כדי למתן את האינפלציה, ככל שיש ממשלה. תודה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אין ממשלה.

ינון אזולאי (ש"ס):

אדוני היושב-ראש, תודה רבה, תודה רבה גם לאורית וולדימיר, יוזמי הדיון. האמת, אין הרבה מה להוסיף, הדיון הבא זה גם על הארנונה, שגם היא עלתה.

היו"ר משה גפני:

באחת יגיע שר הפנים.

ינון אזולאי (ש"ס):

אמנם יספרו לנו שזה טייס אוטומטי, אבל זה לא משנה - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כמה אחוז בארנונה, 5% פסיק משהו.

ינון אזולאי (ש"ס):

כן, הרי גם חלק מזה נובע ממחוללי האינפלציה, כשאנחנו מדברים גם על הדלק, אבל אם אנחנו נסתכל, מחירי הדיור ממשיכים לעלות ואפילו לזנק – בשכירות; אנחנו יודעים שיש בעיה גם עם היבוא מטורקיה למשל של תוצרי הבניין; אנחנו יודעים שיש בכלל בעיה של פועלים, כל זה לא תורם למצב. להגיד שמטפלים בזה, זה בסדר גמור. אנחנו פה בוועדה רוצים לדעת איך מטפלים בזה ומה עושים על מנת להוריד את זה. אז נכון, יבואו ויגידו לנו: תראה, מחירי הירקות במידה מסוימת ירדו בדברים מסוימים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אננס ירד ב-50%...

ינון אזולאי (ש"ס):

אני בא להגיד שיגידו לך שהיתה ירידה בחלק מהירקות, אבל לא יספרו לך על העלייה שהיתה, ויש לך הרבה דברים שעלו ואתה בא ואומר: מצד אחד אתה פותח את השוק, ומצד שני אתה פותח את היבוא.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אבל פתחת את היבוא – האננס ירד...

ינון אזולאי (ש"ס):

הבנתי, אננס לעשירים בלבד...

גל ברנס:

לא, אננס אחד הזולים, 10 שקלים לאננס.

ינון אזולאי (ש"ס):

איפה?

גל ברנס:

בסופר.

ינון אזולאי (ש"ס):

כן? האמת אני לא יודע מתי בפעם האחרונה קניתי אננס, אני לא צרכן גדול של אננס.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

תתגאו, תתגאו במה שעשה עודד פורר שר החקלאות.

היו"ר משה גפני:

הכי יפה זה שאתם פותרים את הבעיה שהעלינו פה בשעתיים האלה – באננס.

ינון אזולאי (ש"ס):

באננס...

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

באננס...

ינון אזולאי (ש"ס):

כל אזרחי ישראל תדעו, שהאננס ירד, רוצו ותקנו בהמוניכם...

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כל אזרחי ישראל צריכים לדעת, שזה צעד שהוביל אותו עודד פורר, שהאננס 18 שקל.

ינון אזולאי (ש"ס):

אננס מזן עודד פורר, אננס פורר...

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

18 שקל במקום 30 ומשהו.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

אם אין לחם, תקנו אננס...

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אם אין לחם, תקנו אננס...

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

נראה לי שזה הניצחון המוחלט, לא? שהאננס הוזל, בשורה טובה.

ינון אזולאי (ש"ס):

אבל הבעיה שתגידו שגם זה בזכות הממשלה הקודמת...

אם כבר אתה מדבר על הרפורמה ועל האננס, סתם שתדע שדבש למשל – היה לי פה ויכוח שירד, אבל הוא לא ירד באמת בכל המקומות – הוא ירד במקומות מסוימים שהם רשאים לשווק על פי מכסות מסוימות. אז ירד, אבל לא כל אזרח יכול ללכת ולקנות את זה, בסדר?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

זה לא הוויכוח, זה לא הוויכוח – כשאין ממשלה בכלל.

ינון אזולאי (ש"ס):

לא, אנחנו מדברים על סך הכול סל קנייה ועל זה שהאינפלציה עולה. בסופו של דבר, מי שנפגע מזה זה החלשים בפריפריה, גם במרכז, אבל אלה שהולכים לקנות וקשה להם. מי שמרוויח מספיק, אתה אומר: בסדר, עוד 5%, עוד 10%, עוד 20%, 30%. השאלה מה עושים, אתה יודע מה? גם אם אתה לא מדבר על קניית דירה, אבל מה קורה עם לקנות אוכל, לחם וחלב?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש, במצב נורמלי היינו באים בטענות לממשלה ואומרים: הממשלה לא מתפקדת, אבל אנחנו יודעים שאין ממשלה – באמת, אנחנו לא שומעים את שר האוצר בכלל מתבטא בנושא של הכלכלה, כאילו זה לא מעניין אותו; אנחנו לא רואים את ראש הממשלה מתערב בנושא. אפילו שמעתי אותך בטלוויזיה כשהגעתי לכאן ישר לדיון, שאתה צועק על אנשי האוצר: לא ידעתם? ידעתם? הכנו תקציב. נכון שמי שמכין את התקציב אלה אנשי האוצר, אבל מי שמאשר את התקציב זה שר האוצר, אחרי זה – זה מגיע לראש הממשלה, עם כל חברי הקואליציה שיושבים שם ומאשרים את התקציב וגם מאשרים את יעד הגירעון. על הכול ביחד, יושבים ביחד ודנים.

אבל אנחנו במצב כזה חריג, שהממשלה שלנו לא מתפקדת בכלל – לא מבחינה ביטחונית; לא מבחינה כלכלית; לא מבחינת הביטחון האישי – לא בשום דבר, כלום אין במדינה היום, הכול איבדנו.

ברגע שהכנו את תקציב 24' – ולא מזמן אישרנו אותו, אני חוזר לנושא של הגירעון – אני כאן שאלתי, האם לקחתם בחשבון את המלחמה בצפון, ונאמר באופן ברור שהמלחמה בצפון לא נלקחה בחשבון, ואנחנו רואים מה קורה בצפון. אפילו בהכנת התקציב היתה לקונה אחת גדולה. כל הכנת התקציב, כל המצב שיש לנו, על מי הסתמכתם כשלא לקחתם בחשבון את הצפון? אנחנו דיברנו עם הצבא, ואנחנו לא לקחנו בחשבון את הנושא של המלחמה בצפון; ומה שקורה בדרום – אנחנו שם שמונה חודשים. אף אחד לא האמין שזה ייקח שמונה חודשים. נכון שראש הממשלה אמר מההתחלה שזה ייקח הרבה זמן, כי הוא רוצה שזה ייקח הרבה זמן, הוא מעוניין שזה ייקח הרבה זמן, אבל כל הכנת התקציב הגרועה ביותר, לא נבנתה על המצב הקיים.

אני אומר לך, ואני אמרתי את זה גם כשהכנו את התקציב: אנחנו לא נגמור ב-7% גירעון. הבנתי שעד אפריל היינו ב-7% גירעון, נכון? אני לא הייתי בדיון, אבל 7% גירעון עד אפריל. אני אומר לכם: אנחנו אפילו נחצה את ה-10% גירעון עד סוף השנה, עם המצב הקיים, עם הירידה בהכנסות. את אומרת לא, אבל אני אומר לך כן. טיטאנה, את אמרת גם לא בהתחלה על 6.6%. הגענו ל-6.6%, ואנחנו רק באפריל וכבר עם 7%, אז איך הבאתם לנו 6.6% רק לפני כמה חודשים ואנחנו רק בהתחלת יוני וכבר עם 7% פחות מחצי שנה ואנחנו כבר ב-7% גירעון.

אז הגירעון גם יעלה, כי לא מתנהלת כלכלה במדינת ישראל ואין שר כלכלה. הנושא של יוקר המחיה, שכולם נוגעים בו – אני לא יודע מתי קיימו דיון במשרד האוצר על הנושא של יוקר המחיה. אני לא יודע מה קורה בנושא של יוקר המחיה ומה עושים בנושא של יוקר המחיה – איזה מהלכים הממשלה מובילה ומשרד האוצר מוביל להורדת יוקר המחיה במדינת ישראל?

אתמול ראינו כתבות, שאנחנו המדינה היקרה ביותר ב-OECD, עברנו את שוויץ, אבל אנחנו לא שוויץ. עברנו את שוויץ, אבל אנחנו לא שוויץ, מדינת ישראל לא שוויץ. אני לא מצליח להבין, אנחנו מדברים על עלייה של 1%? 2%? אנשים היום לא יכולים ללכת למכולת ולקנות את כל המצרכים שלהם – המשכורות לא עלו, המחירים עלו, אנשים במצב כל כך קשה, שאני לא יודע עד איפה אנחנו נגיע עם הממשלה הזאת. כמה זמן האזרח במדינת ישראל יכול לסבול את המצב הזה – את יוקר המחיה הזה ואת הגירעון שהממשלה הזאת מובילה, ושהדורות הבאים יצטרכו להחזיר?

שמעתי אותך, בועז גור, שאמר שצריך להשקיע תמיד כדי לצאת ממצב של גירעון. זה הבסיס של כלכלה. אם אתה לא משקיע ולא מוציא כסף, אתה לא יכול להכניס.

נעמה לזימי (העבודה):

כלכלה קיינסיאנית אומרת שבעת משבר, שופכים כסף בתשתיות ובצמיחה כדי לייצר מחוללי פריון וצמיחה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כל מקום בעולם, אפילו בחשבון הפרטי שלך - -

נעמה לזימי (העבודה):

חשבון פרטי זה לא מדינה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לא, אני אומר לך, בחשבון הפרטי שלך אם אתה מתנהל לא נכון, אתה מגיע לדברים הכי גרועים שיש, ואנחנו לא מתנהלים עכשיו בחשבון הפרטי; זה לא חשבון פרטי של שר האוצר, לא של ראש הממשלה ולא של יושב-ראש ועדת הכספים.

נעמה לזימי (העבודה):

וזה שעד 2030 תהיה לך פה - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

זה החשבון הפרטי של אזרחי מדינת ישראל, והחשבון הפרטי של אזרחי מדינת ישראל לא מנוהל היום - לא על ידי האוצר ולא על ידי הממשלה, ואנחנו כאן כוועדת כספים לא יכולים לבוא בטענות רק לאנשים שמגיעים לכאן.

איפה שר האוצר? אני לא מבין, למה שר האוצר לא מגיע לוועדת הכספים עם מצב כזה גרוע? עם גירעון של 7%? עם יוקר מחיה כזה? עם מצב ביטחוני כזה? ששר הביטחון יבוא ויסביר לנו: אם תיפתח מלחמה חזקה בצפון, מה יקרה? איך אנחנו ננהל את הכלכלה שלנו? איזה צעדים הוא הולך לעשות?

אני לא מבין. אני אומר לך, אדוני היושב-ראש, ראיתי שיש העברות כספיות - שום העברות כספיות.

היו"ר משה גפני:

אמרתי לך שלא יהיו.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני אומר לך, שום העברה כספית לא צריכה לעבור כאן.

היו"ר משה גפני:

אבל אין, איפה יש העברות?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

שלא יעברו, אני אומר לך: שלא יהיו העברות כספיות. אני אומר לך, שלא יהיו העברות כספיות, עד ששר האוצר יגיע לכאן; עד שנכניס את היישובים הדרוזיים; עד שייתנו תקציב לרשויות המקומיות הדרוזיות, אבל על הנושא הזה אני אדבר בדיון הבא.

נעמה לזימי (העבודה):

אפשר לשאול את האוצר שאלה?

היו"ר משה גפני:

רגע, שיסיים.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש, לוועדת הכספים יש אחריות גדולה. במצב הנוכחי, אם אין ממשלה, אנחנו צריכים ככנסת, כיושב-ראש הוועדה – ולך יש ניסיון אדיר כיושב-ראש הוועדה – קח את הדברים לידיים, ובוא נוביל את העניינים הכלכליים במדינת ישראל.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה.

לפני משרד האוצר, נעמה רוצה לשאול שאלה קצרה.

נעמה לזימי (העבודה):

הרי הגירעון אמור להיספר ב-12 חודשים. כביכול, אפשר לטעון שגם יכול לרדת הגירעון, אלא שאתם בנתונים שלכם של הגירעון של ה-6.6% אמרתם שהצפי של המלחמה לרבעון הראשון; אנחנו לא ברבעון הראשון יותר, זאת אומרת: המלחמה התארכה, ולבטח נתוני הגירעון לא הולמים את המציאות הזאת. איך השארתם את אותם נתוני גירעון לצפי הסוף שנתי, כשהמלחמה התארכה, מעבר לתכנית המאזנת, מעבר לכל מה שתיארנו? איך אתם עומדים מאחורי הנתון הזה? תודה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני דיברתי גם על הנושא של הצפון. אני רוצה להבין, האם אתם לוקחים בחשבון בנושא של הגירעון גם את המלחמה בצפון ומה שקורה בצפון? אני הייתי שם – הצפון בוער, רק אתמול באתי משם.

היו"ר משה גפני:

משרד האוצר, אני רק רוצה להעיר, מן הדין – ונכונות הטענות לגבי שר האוצר, אנחנו תיאמנו אתו, כנראה שהוא יבוא; לא משנה, אני לא רוצה להיכנס לעניין, כל עוד הוא לא פה, הוא לא פה. אני לא מבין למה יוגב גרדוס לא פה.

נעמה לזימי (העבודה):

נכון.

היו"ר משה גפני:

אני לא מבין למה הממונה על התקציבים - -

נעמה לזימי (העבודה):

נכון, גם אני לא מבינה.

היו"ר משה גפני:

- - גם בדיון הקודם כשנעמה לזימי העלתה את הנושא הזה, שהוא נושא קריטי, גם היום, אני לא מבין למה הוא לא בא – מה הזלזול הזה?

נעמה לזימי (העבודה):

יש אפשרות לצו הבאה? יש לך אפשרות?

היו"ר משה גפני:

לא.

נעמה לזימי (העבודה):

לא? מדהים.

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

לא, רק בביקורת המדינה.

היו"ר משה גפני:

לא, אין. אני לא מבין למה הוא לא בא, שיתמודד עם השאלות – שאלות טובות, לא טובות, לא חשוב, חברי כנסת, חברי ועדה. לא היה דבר כזה. אני לא זוכר שהממונה על התקציבים – ואני מאוד מכבד אתכם, אני חושב שאתם אנשי מקצוע, אבל בדיון כזה צריך להיות הממונה על התקציבים. אני מבקש למסור לו את זה, אני לא מבין למה הוא לא בא, בבקשה.

אסף וקסלר:

היה פה דיון ארוך, ויהיה קשה להתייחס לכול.

היו"ר משה גפני:

- - - הרבה זמן.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

פריצת הגירעון והתפרצות אינפלציונית.

אסף וקסלר:

לא, אני אנסה להתייחס.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתם רק צריכים לרשום, ואז אתם יכולים להתייחס לכל הנקודות.

אסף וקסלר:

לא, אני זוכר את כל מה שעלה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כל נקודה שעלתה כאן, אתם צריכים לרשום ולהתייחס לנקודות.

אסף וקסלר:

אני מאמין שלא תתנו לי שעה גם לדבר.

נעמה לזימי (העבודה):

תנו לו לענות, עכשיו בוא נשמע אותם.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

זה כל כך חשוב. חברי הכנסת מדברים על הנושא של הכלכלה, על נושא כלכלי ועל המצב הכלכלי הקשה. צריך לרשום, קשה לזכור.

אסף וקסלר:

אנחנו מברכים על הדיון. ננסה לתת תשובות לכול, ואם לא, אנחנו כמובן פה להמשיך ולהשיב על כל שאלה.

בסופו של דבר, כמו שאמרה חברת הכנסת נעמה לזימי, גירעון הוא פרמטר שנמדד 12 חודשים. אנחנו עומדים מאחורי הגירעון שהוגש של 6.6%, ואנחנו מאמינים שנסיים את השנה הזו בגירעון נמוך יותר.

נעמה לזימי (העבודה):

איך?

אסף וקסלר:

צריך לזכור שכרגע ב-12 חודשים האחרונים בגירעון שאתם מכירים, וזה כולל את חודשי אוקטובר, נובמבר, דצמבר של שנת 2023, שהם היו חודשים של לחימה מאוד עצימה, של האטה כלכלית מאוד משמעותית, אנחנו אחרי זה. אנחנו מאמינים שבסוף שנים תמיד את הקו איפשהו; בגירעון אנחנו תמיד מודדים את עצמנו, בוודאי בהתאם להנחיות החוק.

נעמה לזימי (העבודה):

אני לא מאמינה שאתה אומר את זה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

על מה אתה מסתמך? איזה הכנסות יהיו לנו עד סוף השנה?

אסף וקסלר:

בשנה הקלנדרית הזו מדדנו את עצמנו ביחס לאוקטובר, נובמבר, דצמבר של שנת 2023, כי מדדנו את הגירעון לשנת '23. כשאנחנו מסתכלים על שנת '24, וזה הגירעון שהוגש ואושר פה בוועדה, הוא נמדד מינואר עד דצמבר לשנת '24. בתקופה הזו אנחנו מאמינים שאנחנו נהיה בגירעון שהוא נמוך מה-6.6%, ואנחנו עדיין עומדים מאחורי התחזית הזו.

נעמה לזימי (העבודה):

אסף, איך?

אסף וקסלר:

אני חושב שהסברתי את זה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לפי איזה נוסחה אתה קובע?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

על איזה צמיחה אתה - - - ?

נעמה לזימי (העבודה):

מאריכים את צו 8.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה יכול להסביר לי את הנוסחה?

אסף וקסלר:

אני אסביר. הגירעון נמדד בסוף הכנסות מול הוצאות, הפער בין שני הדברים האלה - - -

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

בגלל שאוקטובר נובמבר לא יהיה לנו - - -

אסף וקסלר:

אנחנו מאמינים שבין ינואר לבין דצמבר 2024 הפער - - -

נעמה לזימי (העבודה):

אבל גפני, המודל שהיה מודל - - -

היו"ר משה גפני:

אבל נעמה, אי אפשר כך לקיים דיון. תני לו, אני אאפשר לך אחרי זה.

נעמה לזימי (העבודה):

בסדר, אני אקשיב לו.

אסף וקסלר:

צריך לזכור שבסוף אנחנו בסיטואציה כמובן שמגלמת אי ודאות מאוד גבוהה, באמת היינו בתרחיש מסוים כשאושר פה התקציב, התרחישים מן הסתם התעדכנו, הלחימה היא יותר עצימה ממה שקוינו כולנו שהיא תהיה, אנחנו רואים שהלחימה נמשכת לתוך שנת 24'. בתוך הדבר עשינו עדכון לתחזיות, עשינו ניתוחים כלכליים, אנחנו לומדים כל הזמן את הסיטואציה; בהתאם לזה גם מוגשות פניות תקציביות, בהתאם לשינויים שצריך לעשות גם לאורך השנה. גם במדידות הנוכחיות אנחנו רואים שאנחנו עומדים מאחורי המספרים שהגשנו. ככל שנראה שהתמונה היא אחרת, כמובן שנבוא לוועדה, נצטרך לעשות את ההתאמות והתיקונים, אבל אנחנו מאמינים שאת השנה הזו נסיים בגירעון שהוא נמוך מה-6.6%, נכון לתמונה שאנחנו רואים כרגע.

נעמה לזימי (העבודה):

מה המודל? תסביר לנו, תנתח לנו רגע את זה מעבר למשפט.

אסף וקסלר:

זה בדיוק מה שבאתי להגיד במשפט הבא, כמובן שאם תתפתח לחימה מאוד עצימה בגבול הצפון, לחימה מאוד קשה עם גזרות נוספות שאנחנו לא חושבים עליהן - - -

ינון אזולאי (ש"ס):

אבל רק בנקודה הזאת, גם כשבאתם פה עם התקציב, אמרתם שאם המלחמה תימשך במצב הקיים של אז, עד חצי שנה, לא עד סוף שנה – לא אמרנו שהמלחמה תימשך באותו מצב עד שנה, ואגב אני חושב שבהסתכלות זה גם עצים יותר ממה שהיה. כלומר, התחזיות שלכם בתחילת שנה, יכול להיות שהיו נכונות אם בסוף יוני אנחנו יודעים שזהו, נגמרה המלחמה או העצימות יורדת. העצימות לא ירדה, ולפי הצפי שאתה רואה שמאשרים ומביאים עוד דברים, העצימות רק הולכת ומתגברת. אם ככה, התושבים לא חוזרים, מה קורה?

ולדימיר בליאק (יש עתיד):

ומה תחזית הצמיחה שאתם מסתמכים עליה?

אסף וקסלר:

חוק יסודות התקציב נבנה בשיטה כזו, שאנחנו נצטרך לעדכן את הממשלה בהתפתחויות הכלכליות ובתחזיות שלנו. באמת הגשנו לאחרונה מסמך לשר, לממשלה. זה מסמך מקצועי של אגף הכלכלן הראשי, אגף התקציבים, בשיתוף עם כל אגפי האוצר. בסופו של דבר, עדכנו את התחזיות שלנו, אנחנו רואים תמונה עדכנית, מבינים שהסיטואציה השתנתה ביחס לעדכון הקודם, ומבצעים את הניתוחים הכלכליים בהתאם למצב הזה, וגם בנקודת הזמן הנוכחית, בהתאם להנחה שלנו שהלחימה נמשכת גם לתוך '24 מעבר לחציון הראשון כפי שתכננו בהתחלה, אנחנו מאמינים שנעמוד בשנת 2024 בגירעון שהוא נמוך מ-6.6%.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אפשר לשאול שאלה? זה בדיוק בהקשר. כשאתה מתאר את הגירעון כרגע ואתה אומר שעל פניו אתם כרגע בלי שינוי עומדים בתחזיות, אתה מדבר על למעט הקופסה של הביטחון, נכון? הנתונים האלה הם בלי קופסת הוצאות הביטחון?

אסף וקסלר:

אנחנו מדברים על כל הפעילות לשנת '24.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

כולל קופסת הלחימה?

נעמה לזימי (העבודה):

מס רכוש עדיין מוחרג?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

זאת השאלה שלי, כולל הקופסה? או שהגירעון תוצאתי, בלי קשר לקופסה של הוצאות הביטחון?

אסף וקסלר:

כולל כל הפעילות בשנת '24.

היו"ר משה גפני:

האם הגירעון שעליו אתה מדבר הוא הגירעון הכללי, כולל הוצאות הביטחון?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

כולל הכול?

אסף וקסלר:

כן.

נעמה לזימי (העבודה):

אפשר מצגת עם כל הנוסחה הזאת? איך אתם רואים את זה?

היו"ר משה גפני:

אגב, מי מחליט על כל הדברים האלה? אתם לבד או מישו שותף אתכם? מי?

אסף וקסלר:

אני לא בטוח שאני מבין את השאלה. הגירעון אושר קודם כל על ידי שר האוצר ובממשלה - -

היו"ר משה גפני:

אתה מבין את השאלה.

אסף וקסלר:

- - ואחרי זה פה בוועדה. התחזיות הכלכליות, מן הסתם, הן תחזיות וניתוחים מקצועיים.

ינון אזולאי (ש"ס):

אני ממעט לשאול אותך שאלות, כי אני באמת רוצה להבין, אבל השאלה זועקת. אתה אומר שאנחנו נעמוד בגירעון של 6.6%. כשאנחנו מסתכלים ואנחנו שואלים את זה עוד פעם, אמרת שזה יהיה צפי לכל השנה, אגב הגירעון, אבל במלחמה שתימשך בחצי שנה הראשונה של שנת 2024.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אלה ההנחות שהצגתם לנו. ינון אומר: אלה ההנחות שהצגתם לנו.

ינון אזולאי (ש"ס):

אם אתם ממשיכים, הפיצויים יצטרכו לגדול, האבטלה כנראה תגדל, הצמיחה כנראה לא תהיה כמו שחשבנו, אז כל זה מביא אותנו למצב שיכול להביא ליותר גירעון. אם כך, איך אתה מביא תכנית אחרת, שאומרת: לא, הגירעון הזה ירד, או שישאר - אתה יודע מה? גם אם יישאר על 6.6%, אני אסכים אתך, בסדר, אבל זה לא מסתדר לנו עם התחזיות.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הוא אומר שהתרחישים שעל בסיסם קבעת, אנחנו כבר יודעים שלא יתקיימו.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אדוני היושב-ראש, אני שומע אותו מדבר שאנחנו צופים שהגירעון יהיה פחות מ-6.6%. אנחנו חברי כנסת ואנחנו ועדת הכספים. אני רוצה לא רק לשמוע אותך אומר את זה, אני רוצה שתביא לי את הנתונים, שמוכיחים לי שזה מה שיקרה. אני רוצה את הנתונים. בשביל לרדת בגירעון, אתה צריך להביא לי נתונים שההוצאות יירדו וההכנסות יגדלו, ואז הגירעון יירד. אני לא רואה איזה הוצאות יורדות, איזה הוצאות ביטחון יורדות ואיזה הכנסות גדלות ומאיפה יבואו לנו ההכנסות. אני רוצה הסבר, אני לא רוצה הצהרה. אני מצפה מאנשי המקצוע להגיע אלי לכאן עם מצגת ולהסביר לי בדיוק איך הם מביאים את זה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אני רוצה גם להשלים את חבר הכנסת אזולאי באותו הקשר. חבר הכנסת אזולאי אומר: הצגתם לנו מה תרחיש הבסיס על בסיסו קבעתם את הגירעון, התרחיש השתנה והחמיר, איך זה פחות?

לכן לי יש שאלת המשך. אתם פרסמתם שבשנת 2025 יגדלו ההוצאות ב-55 מיליארד שקלים, נכון? פרסמתם את זה. אז איך יכול להיות שתגיד שנסיים את השנה עם פחות גירעון? האם גלגלתם את ההוצאות הנוספות לשנת 2025? איך זה יכול להיות שב-2025 עדכנתם בחזות את הגירעון, את ההוצאות, אבל 2024 יהיה נמוך יותר?

אסף וקסלר:

אני אנסה להתייחס לכול.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש עכשיו לא להפריע לו, לתת לו לענות, השאלות ברורות.

אסף וקסלר:

ביחס לשנת 24', כמו שאתם בוודאי מכירים, אנחנו מנהלים בכל תקציב שאנחנו מעבירים ומאשרים פה סיכונים כאלה ואחרים, ובסוף יש לנו הרבה תחזיות, חלקן מתממשות לחיוב, חלקן מתממשות לשלילה, ואנחנו גם באים לפה ומבצעים התאמות, ואני בטוח שעוד נגיע לוועדה, נבקש מכם לבצע התאמות בתקציב, להסיט משאבים ממקום אחד למקום אחר, כמו שכבר קרה בעבר, ואני מאמין שיקרה גם בהמשך השנה; ובהקשר הזה נבצע את ההתאמות הנדרשות כדי לעמוד ביעדים לשנת 24', ואנחנו מאמינים שאפשר לעשות את זה. אנחנו רוצים להאמין שנסיים ככה את השנה. נכון לרגע, אנחנו חושבים שנצליח לעשות את זה. כמובן שאם תתפתח לחימה, שוב – מאוד קשה בצפון, לרבות דברים שאנחנו יכולים רק לחשוב עליהם, יכול להיות שנצטרך לבוא ולשנות דברים בצורה יותר משמעותית, אנחנו רוצים להאמין שלא.

לגבי שנה הבאה, התחזית לשנת 2025 גדלה, כפי שפורסם במסמך הנומרטור, תכנית התקציב התלת שנתית, בהתאם לתחזיות הישנות שהיו, בין היתר בעיקר בגלל המלחמה, בעיקר על התארכות המלחמה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

לא בהתאם לתחזיות, היא גדלה משמעותית מעבר לתחזיות 25'.

אסף וקסלר:

לא, עדכנו את שנת 25' לעומת התחזיות הקודמות לשנת 25'.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

נכון – 25' בעוד 55 מיליארד שקלים. איך יכול להיות, גלגלתם את הפער ל-25'?

היו"ר משה גפני:

יש נהלים לבנות את הנומרטור? יש לכם נהלים, שאפשר לראות אותם?

אסף וקסלר:

זה מופיע בסעיף חוק יסודות התקציב, התקציב מגדיר לפנינו מה אנחנו צריכים לעשות.

היו"ר משה גפני:

אני מכיר את חוק יסודות התקציב, יש נהלים? איך אתם פתאום מפרסמים? איך?

אסף וקסלר:

הכול רשום בחוק יסודות התקציב.

היו"ר משה גפני:

הבנתי.

אסף וקסלר:

לגבי הנחות כלכליות – צמיחה וכאלה – טניה הסגנית הבכירה לכלכלן הראשי יכולה להרחיב.

היו"ר משה גפני :

למה יוגב לא כאן? ועדת כספים היא לא ועדה חשובה?

אסף וקסלר :

היא הוועדה הכי חשובה, יוגב נמצא בהתייעצויות ב-OECD.

היו"ר משה גפני :

ובשיבה הקודמת איפה הוא היה?

ינון אזולאי (ש"ס) :

הוא השקה את הצמיחה...הוא השקה את המדינה, שתצמח, שתהיה צמיחה...

נעמה לזימי (העבודה) :

המדינה הכי יקרה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי) :

לא אסף, אבל אני לא הבנתי את התשובה. השבת לשאלתו של ינון, שהצטרפנו אליה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

לא, הוא לא השיב.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי) :

כן, הוא השיב, הוא אמר: all in all, למרות שהמלחמה התארכה כרגע, רק אם תהיה החרפה בצפון, מעבר לזה כרגע אנחנו בתוך הגירעון ויהיה פחות.

אסף וקסלר :

או החרפות אחרות, שאנחנו לא יודעים לחזות.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי) :

אבל איך יכול להיות שב-25' פתאום בום, הכול קורס בעוד 55 מיליארד שקלים וב-24' הכול דבש, אפילו פחות? אני לא מבינה את התשובה.

אסף וקסלר :

התחזית לשנת 25' שעליה עדכנו כעת היא תחזית שנערכה לפני המלחמה, כלומר: שנת 25' בתחזית האחרונה שהיתה מפורסמת, לא לקחה בחשבון את הלחימה, היא פורסמה ביוני 23' מחדדים לי פה.

טטיאנה סלובודניצקי :

אני אתחיל, זה דיון אין סופי, אז כמה שאני אספיק.

היו"ר משה גפני :

מה?

ינון אזולאי (ש"ס) :

היא אומרת: זה דיון אין סופי, כמו שגם אתה אמרת, שצריך עוד דיון על זה, זה אין סופי.

טטיאנה סלובודניצקי:

אני אתחיל לענות, ואני מקווה שאני אספיק.

היו"ר משה גפני:

אני לא מסיים את הדיון, יש לי עוד כמה דיונים כאלה. על השאלות שאני שאלתי, אני מבין שאני לא אקבל היום תשובות.

ינון אזולאי (ש"ס):

לא, כי השאלות שלך קשות, וצריך יהיה לקיים ישיבות נוספות.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אבל יש חוק, הנומרטור נקבע לפי החוק.

היו"ר משה גפני:

שמעתי כבר על החוק, הם אמרו לי, אני לא צריך את העזרה שלך. אני עשיתי את החוק, אחת השגיאות הגדולות שלי. אני נותן להם את הכוח, הם עושים מה שהם רוצים – הם מחליטים מתי לפרסם, איך הנהלים של הנומרטור?

נעמה לזימי (העבודה):

יש כמה שגיאות.

היו"ר משה גפני:

כמה שגיאות, אני מודה, מה לעשות?

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אבל למה באמת כל כך מפריע לך פרסום הנומרטור? אני לא מבינה את זה.

היו"ר משה גפני:

לא מפריע לי אף פרסום, מפריע לי שהם שולטים במדינה לגמרי.

נעמה לזימי (העבודה):

עם זה אני מסכימה.

היו"ר משה גפני:

השרים לא בעניין, אף אחד לא בעניין, זה המצב.

ינון אזולאי (ש"ס):

והכנסת חותמת גומי.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כי השרים לא רוצים להיות בעניין. השרים לא רוצים, כי זה לא מעניין אותם.

נעמה לזימי (העבודה):

עם זה אני מסכימה עם גפני. אני מסכימה על זה עם גפני, הבעיה היא שאנחנו הכנסת - - -

היו"ר משה גפני:

אני מהרגע שאני מעלה את זה, אני הופך להיות חשוד.

נעמה לזימי (העבודה):

לא.

היו"ר משה גפני:

איך אמר לי בשעתו אבא של יאיר לפיד, עליו השלום? הייתי מגיש חוק, הייתי מעלה את זה והוא היה ניגש אלי בשקט והיה אומר: גפני, החוק הוא מצוין, מה מסתתר מאחוריו? לא מסתתר כלום, הוא היה מצביע בעד, דרך אגב. לא מסתתר כלום, צורת הניהול הזאת היא לא לעניין, זה הכול, מה לעשות? קיבלתי אומץ לאחרונה.

נעמה לזימי (העבודה):

אומץ לא יודעת.

ינון אזולאי (ש"ס):

בשביל זה אני נסמך עליך. דע לך, לא היה לי אומץ, אני עכשיו נסמך עליך.

נעמה לזימי (העבודה):

אם היה פה אומץ, היה פה דיון או שניים כל שבוע על הצפון, אבל אין פה.

היו"ר משה גפני:

נכון, אני מסכים.

ינון אזולאי (ש"ס):

זאת התחלה.

היו"ר משה גפני:

אבל מה שהוא דיבר היה נכון, מקצועית זה נכון.

נעמה לזימי (העבודה):

הבעיה היא שלא רק שהם קיבלו כוח אין סופי, אלא שהממשלה קיבלה כוח אין סופי על הכנסת, ואתם משתפים עם זה פעולה.

ינון אזולאי (ש"ס):

בכלל – אגב, זה בממשלות האחרונות, לא משנה מה, אני מסכים אתך.

נעמה לזימי (העבודה):

הכנסת הופכת להיות מסורסת.

ינון אזולאי (ש"ס):

יש פה בעיה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לא, בממשלות האחרונות לא, בממשלה האחרונה - - -

ינון אזולאי (ש"ס):

עזוב, אני ממש לא במקום הזה. אני אזכיר לך את הממשלה הקודמת, ששר האוצר ויושב-ראש ועדת הכספים היו מאותה מפלגה.

נעמה לזימי (העבודה):

איך אתה בכלל מזכיר את הממשלה הקודמת, אחרי מה שעוללתם לנו?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לא במצב הזה, לא בצורה הזאת.

ינון אזולאי (ש"ס):

יש בעיה וצריך לטפל - - -

היו"ר משה גפני:

מהר מהר, עוד מעט יהיה דיון עם שר הפנים.

טטיאנה סלובודניצקי:

אני אחראית על תחזיות מקרו וגם הכנסות, וכל השאלות הן אלי. רשמתי את השאלות, אני מתנצלת מראש אם זה לא לפי סדר הגיוני וכרונולוגי. תרחיש חשוב, אנחנו עדיין נמצאים על תרחיש שלא כולל את הצפון. אנחנו לא יכולים להתעלם מהמצב, אנחנו בהחלט מנסים לגבש תרחיש כלשהו. כמו שאמרנו לכם, גם באוקטובר, נובמבר ודצמבר אין לנו איזשהו אינפוט של מערכת הביטחון או גורם כלשהו שמוכן לדבר אתנו על תרחיש צפון, ואנחנו כרגע לא מרגישים שאנחנו מספיק מבינים

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אבל בדיונים שהיינו על התקציבים אמרתם שדיברתם עם צה"ל, ואתם מסתמכים על צה"ל, זה מה שאמרתם.

טטיאנה סלובודניצקי:

נכון לדאז כן, נכון לעכשיו אנחנו עדיין מנסים לגבש את התרחיש ולקבל אינפוט.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אז היה לכם תרחיש מהצבא בשיתוף פעולה עם הצבא? כי אני זוכר את הדיון.

טטיאנה סלובודניצקי:

אז בסוף, אחרי שהצפת את הנושא כאן, נכון, קיבלנו אינפוט מצה"ל. כרגע עדיין לא, ויש להם סיבות לא לגלות לנו דברים.

היו"ר משה גפני :

לגבי מה שחבר הכנסת חמד עמאר אומר, היה פה דיון, כמה דיונים. אני לא מתכוון להרפות מהעניין הזה, ובאמת מה שתבקשו ממני אני לא אעשה, בגלל שהנושא הזה זועק לשמים. יש את מפת המדינה, יש ישובים יהודיים שנמצאים בתוך המערכת הזאת, וארבעה יישובים דרוזיים שהם בחוץ.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

חמישה.

היו"ר משה גפני :

ארבעה, זה מה שאני יודע – לא משנה, זה מה שאמרנו כאן והסכימו אתנו.

ינון אזולאי (ש"ס) :

אתה רוצה להקים על הדרך עוד יישוב, אני מכיר אותך...

היו"ר משה גפני :

והסכימו אתנו. זה בולט, לפני שעשיתי את החוק של הטבות מס, זה היה כבר בבג"ץ שיישובים יהודיים בפנים והערבים בחוץ. אני לא יכול לסבול את הדבר הזה, ופה זה פתאום חוזר על עצמו. אותם יישובים דרוזיים, ארבעה או חמישה, שבמפה את רואה שלידם יש יישוב יהודי – הוא בפנים, והם בחוץ. אני לא יכול להסכים לדבר הזה. כשאת אומרת שאתם מדברים עם הצבא או מדברים עם פיקוד העורף, אני לא מבין את ההבדל, הרי אנחנו מדברים על מקומות, שבהם אנשים סובלים – אין להם פרנסה, אין להם תעסוקה, למה הם בחוץ? היה סיכום שהם יהיו בפנים. זה זועק לשמים, איזה מדינה אנחנו? אנחנו מדינה גזענית?

טטיאנה סלובודניצקי :

אני חושבת שאנחנו מדברים על דברים קצת שונים.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

כן כן, אנחנו יודעים.

היו"ר משה גפני :

את יודעת מה? את צודקת, את הרי אשת מקצוע, אני בסך הכול פוליטיקאי, סתם חבר כנסת. אבל אתם מוציאים את הדרוזים, ואני מבקש להכניס אותם – טוב, אני מתנצל.

טטיאנה סלובודניצקי :

זה פשוט פחות נושא הדיון כרגע, לכן אני לא מתייחסת לזה.

ינון אזולאי (ש"ס) :

לא משנה, בדיון הבא תתייחסי לזה.

טטיאנה סלובודניצקי :

בעיקרון, חשוב לי להדגיש שאנחנו כרגע בנומרטור והמסמך הוא מסמך נומרטור; מה שזה אומר מבחינתנו זאת תמונת מצב, צילום תמונת מצב בשבילכם, בשביל הממשלה של מה קורה כרגע במצב הקיים, אם לא עושים שום דבר. זה לא תקציב 25' שתיכף יגיע, כולל הצעות, צעדים להתכנסות גירעון, כולל כל השאלות שעולות פה ברמת מיקרו, מאקרו, מה שזה לא יהיה. אנחנו לא בתהליך הזה כרגע. בתקציב 25', בהחלט נביא לכם גם תרחיש צפון. הדברים משתנים פה גם ברמה היומית, אז אני לא יודעת באיזה מצב נהיה. אנחנו עוקבים אחרי זה, וזה בהחלט בעבודה ואתם בהחלט צודקים, אנחנו לא מתעלמים מהמצב הזה – זה בנושא התרחיש.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אבל מה שהוא אמר, שאנחנו צופים שזה ירד, אם אתם לא לוקחים בתרחיש את הצפון, הוא לא יכול להיות כל כך בטוח שאנחנו נהיה פחות מ-6.6%. אם אתם לא לוקחים בכלל בחשבון ואין לכם קשר עם הצבא עכשיו והצבא לא מעדכן אתכם בגלל צרכים ביטחוניים, אני מבין את זה, אבל הוא לא יכול להיות כזה בטוח שאנחנו נרד מ-6.6%, אין מצב כזה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אתה קראת את המסמך של מרכז המחקר והמידע? מסמך מרכז המחקר והמידע סותר את מה שאמרת, הוא מדבר על 7% גירעון.

אסף וקסלר:

חבר הכנסת עמאר, ברור שאנחנו בתקופה עם חוסר ודאות מבין הגבוהות שהיו לנו, בוודאי שמלחמה היא תקופה שמגלמת הרבה אי ודאות.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

היושב-ראש, אני גם רק רוצה להסב את תשומת לבו של נציג אגף תקציבים, אסף, שהחומר שהוכן לנו חברי הכנסת וליושב-ראש על ידי מאיר אייזנקוט כלכלן ב-3 ביוני ממרכז המחקר והמידע של הכנסת אומר: החל מאפריל '23 ואפריל '34 הגירעון הולך וגדל והגיע ל-7% תוצר באפריל '24, כלומר זה סותר את מה שאתה אומר.

אסף וקסלר:

אני הסברתי את זה.

היו"ר משה גפני:

הם חולקים עליו.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

אתם חולקים עליו?

אסף וקסלר:

הסברתי את זה.

היו"ר משה גפני:

עמדתכם ברורה ועמדתנו גם ברורה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני מקווה שאתם צודקים ואנחנו טועים.

היו"ר משה גפני:

גם אני מקווה כך.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני מקווה שאתם צודקים ואנחנו טועים.

טטיאנה סלובודניצקי:

נכון לעכשיו, אנחנו מניחים ירידה בכמות המילואים, ועד כמה שידוע לנו, לכל הפחות מצה"ל, זה גם מה שקרה, אז כרגע היתה קצת עלייה, אבל אנחנו כרגע על אותו תרחיש. שוב, אם אין לנו צפון ואם אין לנו עוד כך וכך זירות, זה המצב.

ינון אזולאי (ש"ס):

האמת, עוד מעט באמת אין צפון...

טטיאנה סלובודניצקי:

זה המצב שכרגע אתם רואים בנומרטור, זה מה שאמרתי, זה תרחיש בסיס.

היו"ר משה גפני:

אני לא מרפה מהשאלה הזאת, יש לי נקיפות מצפון, איך אתם מחליטים פתאום להוציא את הנומרטור, בתור מה? מה הנהלים? עזבי את החוק, את החוק אני עשיתי, אני מתכוון לחזור בתשובה אי פעם, מה הנוהל? מה פתאום עכשיו מוציאים ומי מחליט שמוציאים? עם מי אתם מתייעצים? מי עומד לידכם?

טטיאנה סלובודניצקי:

אני יכולה לענות על זה, אני חושבת שזאת שאלה מאוד רחבה, אבל מבחינת הנוהל, לא מוציאים את זה פתאום. אתה הוצאת את החוק, אנחנו מצייתים. אנחנו מחויבים להביא נומרטור לממשלה פעמיים בשנה. אנחנו עושים את זה תמיד, לא פתאום, זה תמיד, צריך להיות אחד ביוני, אחד בינואר, ואם זה בא יחד עם תקציב, זה בא יחד עם תקציב, ואם זה בא בין התקציבים בתקציבים דו-שנתיים, זה בא בלי קשר, זה לא פתאום, זה ממש לפי החוק.

אסף וקסלר:

סעיף 40א(ט)(1) בחוק יסודות התקציב מנחה אותנו באחד ביוני.

היו"ר משה גפני:

מכיר בעל פה. עם מי אתם מתייעצים על הנומרטור את מה אתם מכניסים? מה הנהלים של קביעת נומרטור? מה הנהלים? איך עושים את זה? יש חוק – אני יודע, לחוק יש נהלים, אנחנו יכולים לדעת? אנחנו להיות שותפים לזה?

טטיאנה סלובודניצקי:

אני לא בטוחה שאני מבינה את השאלה, מה זה קביעת נומרטור? למה אתה מתכוון?

היו"ר משה גפני:

מי מחליט מה נמצא בתוך המגבלה של הנומרטור, שאי אפשר לעשות חוק או אי אפשר לעשות תקציב, בגלל שזה פוגע בנומרטור ומה לא? יש דברים שאתם לא מכניסים לנומרטור, מי יושב על זה?

ינון אזולאי (ש"ס):

כלומר, כשאת מביאה איזשהו תקציב, שאומר: בשביל העברת חוק מסוים, את אומרת 10 מיליון – מכניסים אותו לנומרטור, 5 מיליון – לא מכניסים, 2 מיליון – כן מכניסים, 3 מיליון או 20 מיליון – את זה כן מכניסים.

היו"ר משה גפני:

מה כן ומה לא? מה הנוהל?

ינון אזולאי (ש"ס):

מי קובע?

טטיאנה סלובודניצקי:

הכוונה להוצאות?

אסף וקסלר:

ההנחיות מפורטות בסוף בצורה מאוד ברורה בחוק יסודות התקציב.

עופרי נודל:

מה הנהלים הפנימיים? איך אתם ניגשים לעבודה?

ינון אזולאי (ש"ס):

מה הנומרטור שלכם לעבוד?

אסף וקסלר:

אני מודה, שאני לא מצליח להבין מה השאלה. בסוף בחוק יסודות התקציב אפשר לפתוח לדוגמה תקנה.

היו"ר משה גפני:

טוב, אנחנו עוד נדון על העניין הזה.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל אפשר שהם יציגו לנו בצורה מפורטת את המודל שעל פיו הם מתבססים שתהיה אפילו ירידה בפריצת הגירעון? אני לא מבינה איך סתם הטיעון הזה – אסף, מבחינתי, לא הבאתם שום סימוכין לשום טענה. זה מטריד עוד יותר כשאתם מגיעים ככה. אני לא רוצה להגיד דברים קשים, אתם חייבים להביא את המודל, איך אתם מתבססים על הסיפור הזה, זה לא הגיוני.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

בדיוק.

נעמה לזימי (העבודה):

אנחנו היום רואים 7% ; המלחמה מתארכת ; אין תכנית מאזנת, ואתם אומרים לנו שיירד? זה אפילו מחפיר.

אסף וקסלר:

המספרים כולם מפורסמים בצורה מפורטת.

היו"ר משה גפני:

איפה מפורסמים?

אסף וקסלר:

במסמך הנומרטור שפורסם.

היו"ר משה גפני:

איפה פורסם?

אסף וקסלר:

הוא הוגש לממשלה.

היו"ר משה גפני:

אבל יש ועדת כספים במדינת ישראל, למה זה לא מוגש אלינו?

אסף וקסלר:

אני לא רואה בעיה להעביר אותו גם לוועדת כספים.

היו"ר משה גפני:

אז תעביר לוועדת כספים, אנחנו רוצים לדעת איך הגעתם לעניין הזה. אני מתפלל לקדוש ברוך הוא שאתה צודק, שלא יהיה גירעון יותר גדול ושלא תהיה עצימות של מלחמה בצפון, בסדר, אבל כמו שאתה מגיש את זה לממשלה וכמו שאתה מגיש את זה לפרסום, אני רוצה שתביא את זה לוועדה. רבותי, נמשיך את הדיון הזה.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

שיביא את הנומרטור לפני פרסומו?

היו"ר משה גפני:

כן, להבין מה הנהלים.

נעמה לזימי (העבודה):

ואת המודל שביקשתי. את מבינה על מה מתבססים שהגירעון לא גדל?

אסף וקסלר:

שוב, אותו 6.6% מורכב מההוצאות לשנה שאושרו פה בחוק התקציב מתחזית הכנסות עדכנית, כפי שפורט פה קודם לכן, בהתייחס לצמיחה, למה יהיה גודל - - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

ואיך אתה מתייחס לזה שלא כל ההוצאות אושרו? שלא כל הקיצוצים אושרו פה בוועדה?

אסף וקסלר:

לוקחים בחשבון גם את זה לשנה הזאת.

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

גם בניכוי שבעה מיליארד שקלים, אתה עדיין מסיים עם פחות גירעון?

אסף וקסלר:

צריך להגיד, מרבית הצעדים שאושרו משפיעים יותר על השנים - - -

אורית פרקש הכהן (המחנה הממלכתי):

הנה שאלה, היושב-ראש, הנומרטור שלך לקח בחשבון שהוועדה הזו תשלים את העברת הרכיבים שלא עברו?

אסף וקסלר:

הנומרטור האחרון שפורסם השבוע מניח בחשבון את מצב העולם כיום, כלומר הצעדים שלו - - -

נעמה לזימי (העבודה):

אפשר יום עיון על זה לחברי הכנסת? אנחנו פשוט כנראה לא מבינים...

ינון אזולאי (ש"ס):

שאלה קטנה מה האוצר עשה לגבי המס של טורקיה? משם לא יכולים להביא, ופה רצו להטיל 100% מס על היבוא משם, מה נסגר בסוף? גל, יבוא זה אתה.

גל ברנס:

גם יצוא, כרגע הסטטוס שהועברה למשרדי הממשלה הנוספים הרלוונטיים טיוטת הצעת החלטה, וזה בדיון בין משרדי.

ינון אזולאי (ש"ס):

שמה היא אומרת?

גל ברנס:

שמציעה להטיל מכס של 100% על סחורות שמגיעות מטורקיה.

היו"ר משה גפני:

אבל אלה שהיתה להם כבר סחורה, מה לעשות איתם? לזה אתה מתכוון?

ינון אזולאי (ש"ס):

כן.

גל ברנס:

הדבר הזה עוד בשיח כרגע, אני לא יודע להגיד מה יהיו המסקנות.

היו"ר משה גפני:

מה זה בשיח? אנשים יפסידו את כספם, צריך לקחת את זה בחשבון.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

זאת הצעה שלכם להטיל 100%?

ינון אזולאי (ש"ס):

כן.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

של האוצר או של שר האוצר?

ינון אזולאי (ש"ס):

לא, צריך לעקוב אחרי זה ולראות - - -

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

זאת הצעה של מי? של שר האוצר?

היו"ר משה גפני:

של האוצר, האוצר.

גל ברנס:

- - - המשרדים על ידי משרד האוצר.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

שר האוצר מוביל את זה?

ינון אזולאי (ש"ס):

הפקידות במשרד האוצר מגבה? כלומר, זה בסדר?

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

בכמה זה יבוא לידי ביטוי ביוקר המחיה?

ינון אזולאי (ש"ס):

אני לוקח אותו לפינה, למה אתה מוציא לי אותו מהפינה? שאלתי שאלה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

לא, זה דבר שמעצבן.

ינון אזולאי (ש"ס):

חמד, שניה, שאלתי שאלה. עזוב, שאלה הבאה, חמד תעבור, תשאל מה שאתה רוצה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

תשמע, אני לא קיבלתי שום תשובה היום.

ינון אזולאי (ש"ס):

אגב, ולגבי החובות האבודים של עזה יש לכם תשובה? החובות האבודים של עזה, אתם מכירים את הסיפור?

היו"ר משה גפני:

רבותי, לגבי טורקיה, מה התשובה? שאתם בוחנים את זה? איפה במשרד האוצר נמצאת פינת הבחינות?

גל ברנס:

משרד האוצר הפיץ למשרדי הממשלה האחרים.

היו"ר משה גפני :

לא, בסדר, מתי נדע תשובה לגבי השאלה הזאת?

גל ברנס :

זה דיון שהוא ממשלתי, הוא לא דיון רק של משרד האוצר.

היו"ר משה גפני :

דיון ממשלתי, מתי אנחנו נדע תשובה?

גל ברנס :

אני לא יודע להתייחס.

היו"ר משה גפני :

מתי תסתיים הבחינה?

ינון אזולאי (ש"ס) :

תשימו לב גם שם בבחינה כשאתם בוחנים, אולי לתת גם מענה למדינות אחרות שכן עובדות אתנו ושם כן להפחית את המס כדי לעודד להביא ממדינות אחרות.

גל ברנס :

כיום המצב במדינת ישראל הוא שאין מכסים, למעט על מוצרים חקלאיים.

ינון אזולאי (ש"ס) :

אה, זה העיקר...

גל ברנס :

כמשרד אוצר, לאורך השנים כמובן בעד לעשות שינויים מבניים גם בחקלאות, אלה המוצרים שהכי התייקרו בשנה האחרונה באינפלציה.

היו"ר משה גפני :

בסדר, תודה רבה.

גברותיי ורבותי, תם ולא נשלם. יש שאלות שנשאלו שלא קיבלנו עליהן תשובות.

נעמה לזימי (העבודה) :

נכון.

היו"ר משה גפני :

אנחנו מבקשים לדעת גם בעיקר על הנושא הזה של הגירעון. אני מקווה שאתם צודקים, אבל אנחנו רוצים לדעת איך הגיע הנושא הזה. אנחנו נתייעץ בינינו איך אנחנו ממשיכים את הדיון. אני לא מתכוון להרפות מזה, אני חושב שזה התפקיד שלי. מבלי לגרוע מחשיבות הנציגים של משרד האוצר שנמצאים כאן, אני לא מבין למה יש כאלה שלא נמצאים כאן. אני חושב שפעם אחר פעם אנחנו מקיימים על זה דיונים ולא משתתפים – אני לא רואה את זה בעין טובה, אבל בסדר, אני מודה לכולם, לכל המשתתפים. תודה רבה.

הפסקה של עשר דקות, ניפגש באחת.

הישיבה ננעלה בשעה 12:51.